

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΧΟΡΗΓΟΣ
RENAULT

Συμμετοχή στη χαρά της δημιουργίας.

Μετά την πρώτη εξοικείωση με τις βασικές λειτουργίες της κινηματογραφικής τεχνικής: την καταγραφή της κίνησης, μιας φέτας χρόνου, τη σύλληψη μιας ζωντανής πραγματικότητας. Και τα βασικά εκφραστικά μέσα της κινηματογραφικής τέχνης: το κάδρο, το πλάνο, τη σύνδεση των πλάνων. Ακολουθώντας τη διαδικασία:

από την έμπνευση μιας απλής ιδέας, τη συγγραφή ενός σεναρίου, το στήσιμο των σκηνών, τα γυρίσματα, μέχρι το τελικό μοντάζ. Με τη χρήση της κάμερας, κάποιων απαραίτητων φώτων, της σουίτας μοντάζ. Σαν μια εισαγωγική εκπαίδευση στα μυστικά του οπτικοακουστικού μέσου. Στον τρόπο ή στους τρόπους να αφηγείσαι μια μικρή ιστορία με εικόνες και ήχους. Και να εκφράζεις τη δική σου, την προσωπική σου οπτική για τα πρόσωπα και τα πράγματα του περιβάλλοντός σου, πρώτα με την καταγραφή και μετά με την επιλογή και τη σύνθεση του υλικού σου. Αφού έχεις βιώσει την εμπειρία της οργανωμένης συνεργασίας, που αποτελεί την ουσία της κινηματογραφικής παιδείας. Έχοντας μπει στο παιχνίδι, σαν μαθητευόμενος μάγος, για να το παίξεις, να δοκιμαστείς, να νιώσεις τη χαρά και τις αγωνίες της δημιουργίας. Κι εντέλει να παρουσιάσεις μαζί με άλλους σ' ένα κοινό το τελικό προϊόν, να διαγωνισθείς. Ξεφεύγοντας έτσι από την μονόδρομη επικοινωνία της κατανάλωσης εικόνων και ήχων, τη θέση του παθητικού θεατή, που αργά ή γρήγορα οδηγεί στην εξάντληση της φαντασίας, στην πλήξη. Σαν να πετάς, για πρώτη φορά, με τα δικά σου φτερά. Χαμηλά στην αρχή, αβέβαια και αδέξια. Κι έπειτα, αν η χαρά της δημιουργίας σε ξεσηκώσει, όλο και πιο ψηλά...

Σωτήρης Ζήκος

Το μόνο που χρειάζεται είναι να μειώσεις στον ερασιτέχνη ηθοποιό την αξία των μηχανημάτων, της κάμερας, να τον ωθήσεις να καταλάβει και να αισθανθεί ότι απλά βιώνει τη δική του ζωή και τη δική του πραγματικότητα.

Μαρζιγιέ Μεσκινί

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΜΗΝΑ

2 «Χαμηλές Πτήσεις»: 1ο Φεστιβάλ Μαθητικών Ταινιών, στις 12 και 13 Μαΐου

3 «Η Αρχιτεκτονική των Σιωπηλών Εικόνων: Αρχιτεκτονική στο Βωβό Κινηματογράφο», από 4 έως και 10 Μαΐου

4-5 «Όψεις του σύγχρονου Νορβηγικού Κινηματογράφου», από 11 έως και 17 Μαΐου

6-7 Οι ταινίες του Σινεάκ για τον Μάιο και Vengo, Τη μέρα που έγινα γυναίκα και Κάτω από την άμμο στις ταινίες Α' προβολής

8-9 «Η Άνοιξη του Ιρανικού Κινηματογράφου», από 18 έως και 24 Μαΐου

10-11 «Sex, προβλήματα και σινεμά», από 25 έως και 31 Μαΐου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - ΔΙΘΥΣΣΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝ

2.200 δρχ. - Για τα μέλη: 1.800 δρχ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - ΔΙΘΥΣΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Αφιερώματα: 1.500 δρχ. - Για τα μέλη: 1.000 δρχ.

Εισιτήριο ημέρας για τα αφιερώματα: 2.000 δρχ. -

Για τα μέλη: 1.500 δρχ.

Α' Προβολής: 2.200 δρχ. - Για τα μέλη: 1.800 δρχ.

Μόνο για το ΟΛΥΜΠΙΟΝ υπάρχει ειδική

είσοδος για άτομα με ειδικές ανάγκες και

ειδική τιμή εισιτηρίου **1.000 δρχ.**

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΙΝΕΑΚ

1.000 δρχ.-Οικογενειακό: 2.000 δρχ. (έως 4 άτομα)

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

1.500 δρχ. - Για τα μέλη: 1.000 δρχ.

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα του ΟΛΥΜΠΙΟΝ και επιβεβαίωση της ημέρας και ώρας προβολής των ταινιών, τηλεφωνείτε στο **378.404**.

Οι κάτοχοι Κάρτας Μέλους που δε λαμβάνουν το ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ στο σπίτι τους, παρακαλούνται να επικοινωνήσουν στο **378.400** για επιβεβαίωση της διεύθυνσής τους.

Το Φεστιβάλ στο Internet!
www.filmfestival.gr

ΧΑΜΗΛΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
ΑΠΟΘΗΚΗ Δ', Α' ΠΡΟΒΛΗΤΑ,
ΛΙΜΑΝΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑ:
ΑΠΟΛΛΩΝ RENAULT
FILMCENTER 2000

1ο Φεστιβάλ μαθητικών ταινιών • 12-13 Μαΐου 2001

Οι «Χαμηλές Πτήσεις» είναι ένα νέο Φεστιβάλ, που διοργανώνεται φέτος για πρώτη φορά, με ταινίες των Γυμνασίων και των Λυκείων που συμμετέχουν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με τίτλο «Πάμε Σινεμά», ένα πρόγραμμα γνωριμίας των μαθητών με την τέχνη του κινηματογράφου.

Ποιοί;

Οι μαθητές εξήντα ομάδων από Λύκεια και Γυμνάσια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης που μετέχουν στο 1ο Διαγωνιστικό Φεστιβάλ Μαθητικών ταινιών του προγράμματος «ΠΑΜΕ ΣΙΝΕΜΑ», γύρισαν εξηνταδύο πεντάλεπτες ταινίες γύρω από τη σχολική τους ζωή. Οι ίδιοι έγραψαν, έπαιξαν τους ρόλους, χειρίστηκαν τα κινηματογραφικά μέσα και σκηνοθέτησαν τις «Χαμηλές Πτήσεις» τους. Στο Φεστιβάλ θα προβληθούν και οι εξηνταδύο, ΜΕ Ή ΧΩΡΙΣ ΓΟΝΙΚΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ!

Πώς εργάστηκαν οι ομάδες;

Σε καθένα από τα εκατό περίπου σχολεία που πήραν μέρος στις προβολές του προγράμματος «ΠΑΜΕ ΣΙΝΕΜΑ», στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, οργανώθηκε μια ομάδα δέκα-δεκαπέντε παιδιών που προχώρησε στη τρίτη φάση του προγράμματος: με τη βοήθεια ενός επαγγελματία σκηνοθέτη, με τα εντελώς απαραίτητα τεχνικά μέσα και με τη συμπαράσταση μερικών καθηγητών τους, έγραψαν, σκηνοθέτησαν και γύρισαν μέσα σε δύο Σαββατοκύριακα μια πεντάλεπτη ται-

νία. Οι ταινίες είχαν κάτι κοινό: γυρίστηκαν στο χώρο του σχολείου και του άμεσου περιβάλλοντος των παιδιών. Οι κινηματογραφικές ειδικότητες και οι αρμοδιότητες μοιράστηκαν σε όλα τα μέλη της κάθε ομάδας κυκλικά έτσι που όλα τα παιδιά πήραν μια ολοκληρωμένη εικόνα των εργασιών του γυρίσματος και του μοντάζ.

Πού θα δείτε τις ταινίες:

Όλες οι ταινίες θα προβληθούν ταυτόχρονα στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, το Σάββατο 12 Μαΐου από τις 17:00 έως τις 23:00 και την Κυριακή 13 Μαΐου, από τις 14:00 ως τις 20:00. Θεσσαλονίκη: Αποθήκη Δ', Α' Προβλήτα, Λιμάνι Θεσσαλονίκης. Αθήνα: κινηματογράφος Απόλλων Renault Filmcenter 2000, Σταδίου 19. Η είσοδος θα είναι ελεύθερη.

Τελετή απονομής βραβείων

Την Κυριακή 13 Μαΐου θα γίνει η απονομή των βραβείων του Φεστιβάλ. Η τελετή θα γίνει ταυτόχρονα στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη και θα μεταδοθεί απευθείας από την ΕΡΤ.

ΑΠΟΛΥΤΗ ΚΑΛΥΨΗ! ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ!

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΙΑΤΡΙΚΗ
ΒΟΗΘΕΙΑ**

*7ο προδωμένο βραβείο
"πρόγραμμά υγείας"!*

Η Ασφαλιστική Εταιρία **INTERLIFE**, σε συνεργασία με τα αξιόπιστα Διαγνωστικά Κέντρα **ΕΥΡΩΔΙΑΓΝΩΣΗ**, σας προσφέρουν τώρα το πρώτο πλήρες πρόγραμμα Νοσοκομειακής και Εξωνοσοκομειακής κάλυψης, με άμεση παροχή ιατρικών υπηρεσιών υψηλής ποιότητας:

- Οικογενειακός Γιατρός
- Διαγνωστικά κέντρα
- Νοσοκομειακή περίθαλψη
- Ιατρικές εξετάσεις
- 24 ώρες το 24ωρο
- για όλες τις ηλικίες ανεξαρτήτως ιατρικού ιστορικού
- με το χαμηλότερο κόστος
- χωρίς υποχρεωτική ασφάλιση ζωής

INTERLIFE
ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Γραμμή εγγραφών **0800 - 166.000** χωρίς χρέωση

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ-ΟΛΥΜΠΙΟΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 89 • ΜΑΪΟΣ 2001

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΝΑΛΤΣΑΤΖΙΑΔΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΖΑΡΖΟΝΗΣ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΠΛ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: (031) 378.400 • e-mail: info@filmfestival.gr

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΟΠΙΚΟΣ ΟΙΝΟΣ

Αδύρι

Ο ΠΙΟΝΟΣ ΚΑΙ ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΑΔΗΡ ΑΝΤΑΝΑΚΑΤΑ
ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΟΠΙΚΟ ΟΙΝΟ ΑΔΗΡ
ΤΗΣ ΕΥΛΕΙΠΟΥΣ ΤΣΑΝΤΑΝΗΣ ΑΔΗΡΟΚΤΗΡΙΝΟΣ ΟΙΝΟΣ
ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΑΝΤΑΥΤΕΙΕΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ
ΛΕΙΤΗ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΜΗ ΕΥΩΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΣΙΛΗ
ΑΡΟΣΕΡΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ.

Μακεδονικός τοπικός οίνος

Αδύρι

Οι αμπελώνες
σε αμμιώδη ελαφρά
εδάφη παρρηγοούνται
με τον μέθοδο της βιοαγροτικής
και της οροαγροτικής
αμπελοκαλλιέργειας.

Ευάγγελος Ιωάννης α.ε.

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΣΙΩΠΗΛΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ: Αρχιτεκτονική στο βωβό κινηματογράφο

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT-Αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 4-10 Μαΐου 2001

Διοργάνωση: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΟΜΕΑΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΤΟΥ Α.Π.Θ., ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ICOMOS (INTERNATIONAL COUNCIL OF MONUMENTS AND SIGHTS), ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συχνά, βλέποντας μια κινηματογραφική ταινία, προσέχουμε μόνο το πρώτο πλάνο, την πλοκή και όσα διαδραματίζονται επί της οθόνης από τους ηθοποιούς. Ταινία όμως είναι ένα σύνολο, αποτέλεσμα της αρμονικής –στις καλές περιπτώσεις– συνεργασίας πολλών παραγόντων. Σε αυτό το ζήτημα ο κινηματογράφος μοιάζει με την αρχιτεκτονική. Φυσικό είναι να ενδιαφέρει τους αρχιτέκτονες περισσότερο ο χώρος, φυσικός ή σχεδιασμένος, αληθινός ή επινοημένος, μέσα στον οποίο κατά κανόνα «λαμβάνουν χώρα» οι σκηνές, τα πλάνα και η δράση της ταινίας. Αυτό που ενδιαφέρει, λοιπόν, ιδιαίτερα σε αυτό το αφιέρωμα είναι το πίσω μέρος, η αθέατη πλευρά, το φόντο, το «μπάγκκραουντ», είτε είναι φύση, είτε σκηνικά, είτε εσωτερικοί χώροι.

Γιάννης Χατζηνώγας, Επίκουρος Καθηγητής Αρχιτεκτονικής Α.Π.Θ.

Τα φώτα της πόλης

του Charlie Chaplin. Διάρκεια: 75'. Η.Π.Α., 1931

Η ιστορία του Αλήτη που σώζει έναν εκατομμυριούχο και ερωτεύεται μια τυφλή νέα, που χάρη σ' αυτόν ξαναβρίσκει το φως της, γίνεται μια μικρογραφία της καθημερινής τραγικοκωμωδίας που είναι η ζωή. Ο εκατομμυριούχος, άγριος και σκληρός την ημέρα, που είναι ξεμέθυτος, όταν μεθύσει τη νύχτα γίνεται αισθηματικός και φιλάνθρωπος. Και ο Chaplin, ο Αλήτης, δεν παύει να πιστεύει στο όνειρο και να μην θέλει να συμμορφωθεί με τη σκληρή πραγματικότητα. Πιστεύει πως μπορεί να την αλλάξει, πιστεύει στο όνειρο που καμιά φορά γίνεται πραγματικότητα έστω και για τους άλλους.

Το εργαστήρι

του Δρ. Καλιγκάρι

του Robert Wiene. Διάρκεια: 81'. Γερμανία, 1919

Το καλύτερο δείγμα του εξπρεσιονιστικού κινηματογράφου. Ο Δρ. Καλιγκάρι είναι διευθυντής ενός ψυχιατρείου, αυταρχικός, απόλυτος δαιμονικός και με τον υπνωτισμό έχει κάνει υποχείριό του τον νεαρό Καίσαρα. Την ημέρα τον δείχνει στα πανηγύρια και τη νύχτα τον βάζει να διαπράττει φοβερά εγκλήματα. Στο τέλος, ο Καίσαρας πεθαίνει από εξάντληση, πιάνουν τον Καλιγκάρι και τον κλείνουν με τη σειρά του στο τρελλοκομείο. Ο παραγωγός όμως, Erich Pommer δεν ήθελε αυτή την εκδοχή, και έτσι, με σύσταση του Fritz Lang προστέθηκε ένας πρόλογος και ένας επίλογος που έκανε την ιστορία το παραιοποιητικό παραλήρημα ενός τρελλού.

Μητρόπολη

του Fritz Lang. Διάρκεια: 120'. Γερμανία, 1926

Η ιστορία διαδραματίζεται σε μία Μητρόπολη του μέλλοντος, όπου οι εργάτες –άβουλα πόνια ενός απάνθρωπου μηχανισμού εργασίας– ζουν στα έγκατα της γης, υποχέρια ενός αυταρχικού Αφέντη, που ελέγχει τα πάντα από ψηλά, από τα «ρετιρέ» της πόλης, όπου και ζει. Όταν μια κοπέλα του λαού ξεσηκώνει τους εργάτες ενάντια στον Αφέντη, τότε εκείνος, για να αντιμετωπίσει τη στάση, κατασκευάζει ένα ρομπότ, ένα είδος ρέπλικας της κοπέλας. Η Μητρόπολη είναι μία από εκείνες τις ταινίες που με την προφητική τους δύναμη «αιχμαλώτισαν» στις εικόνες τους το ιστορικό μέλλον. Ο εκπληκτικός αρχιτεκτονικός

σχεδιασμός της, η αισθητική της λάμψη που δεν ξεθώριασε στο πέρασμα του χρόνου, η επική της διάσταση και η οραματική της σκηνογραφική αντίληψη, που ισοπεδώνει την ανθρώπινη παρουσία, προκαλούν ακόμα και σήμερα δέος.

Νοσφεράτου

του Friedrich Murnau. Διάρκεια: 57'. Γερμανία, 1922

Πιστή μεταφορά του Δράκουλα του Bram Stoker, η ταινία έχει θαυμάσιες σκηνοθετικές ιδέες (η γιγάντια σκιά του Νοσφεράτου που απλώνεται πάνω στην πόλη) και ιδέες σεναρίου (ο Νοσφεράτου φέρνει μαζί του την πανούκλα, φόβο και τρόμο της εποχής) ενώ εξωτερικά τοπία και απόψεις της πόλης έχουν χρησιμοποιηθεί δημιουργικά μ' ένα μοντάζ ευαίσθητο, που δείχνει τη συμμετοχή της φύσης στο δράμα.

Βερολίνο: η συμφωνία μιας μεγαλούπολης

του Walter Ruttmann. Διάρκεια: 45'. Γερμανία, 1927

Πάνω σε μια ιδέα του γνωστού σεναριογράφου Carl Mayer, η Συμφωνία μιας μεγαλούπολης δείχνει χαρακτηριστικές εικόνες από τη στιγμή που η πόλη ξυπνάει το πρωί έως την ώρα που ησυχάζει, τη νύχτα. Μια μυθοποίηση του «πραγματικού» μέσα από εντελώς απομυθοποιημένα στοιχεία και γι' αυτό, ευεπής σε φαντασία και τόλμη εικονιστική. Θρίαμβος του απόλυτου κινηματογράφου.

Απεργία

του Sergei Eisenstein. Διάρκεια: 82'. Ρωσία, 1925

Η πρώτη ταινία του Eisenstein, είναι χωρισμένη σε έξι ίσα μέρη, όσο και το μέγεθος μιας μπομπίνας, και αναφέρεται σε ένα γεγονός της προ-επαναστατικής Ρωσίας. Ένας εργάτης κατηγορείται αδικώς ότι έκλεψε ένα

μανόμετρο. Μπροστά στην απειλή να του παρακρατηθεί το ποσό από το μισθό του, αυτοκτονεί. Οι συνάδελφοί του κατεβαίνουν σε απεργία, η οποία πνίγεται στο αίμα μετά την επέμβαση της έφιππης αστυνομίας. Το θέμα αυτό δίνει την ευκαιρία στον Eisenstein να εφαρμόσει όλο το θεωρητικό, αισθητικό και τεχνικό του οπλοστάσιο. Η χρήση του μοντάζ αλλά και οι κάθετες κινήσεις της μηχανής στη σκηνή που το πλήθος βγαίνει από το εργοστάσιο ώστε να καταδειχθεί πιο έντονα η συλλογικότητα της πράξης, είναι ένα εισαγωγικό στο έργο του σκηνοθέτη.

Δάφνις και Χλόη

του Ορέστη Λάσκου. Διάρκεια: 68'. Ελλάδα, 1930

Τη χρονιά του 1930 ο Λάσκος έχει επιβληθεί σαν σεναριογράφος, ποιητής και ηθοποιός του ελληνικού κινηματογράφου. Μελετώντας λοιπόν τους αρχαίους συγγραφείς, γοητεύεται από το ειδύλλιο του Λόγγου και γράφει το σενάριο του Δάφνις και Χλόη, κάνοντας συνάμα και τη σκηνοθεσία. Η λυρική αίσθηση της εικόνας δημιουργεί ένα υποβλητικό κλίμα νεανικού έρωτα, με την αριστοτεχνική χρησιμοποίηση της πλαστικής ομορφιάς της Λέσβου, καθώς και των δύο νεαρών πρωταγωνιστών του: της Λούση Ματλή, μιας ψιλόλιγνης Ελληνοαμερικανής χορεύτριας και του Απόλλωνα Μαρσού, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Έντισον Βήκου. Το μέτρο, ο ρυθμός και τα φωτογραφικά «ευρήματα» του Λάσκου δίνουν στην ταινία μια ξεχωριστή θέση στην κινηματογραφική παραγωγή της εποχής.

Ο ΝΟΣΦΕΡΑΤΟΥ ΞΑΝΑΡΧΕΤΑΙ !!!

Τη Δευτέρα 7 Μαΐου, ώρα 21.00 στον κινηματογράφο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, ο Νοσφεράτου επιστρέφει με μια νέα μουσική εκδοχή.

Η ταινία Νοσφεράτου, μια συμφωνία τρόμου, κατατάσσεται στα αριστουργήματα του κινηματογράφου. Ο Friedrich Wilhelm Murnau, κατά την Lotte Aisner, είναι ο σκηνοθέτης που δημιούργησε τις πιο συνταρακτικές εικόνες του γερμανικού κινηματογράφου. Είναι η πρώτη ταινία με ήρωα τον Δράκουλα και, επίσης, μία από τις πρώτες ταινίες που γυρίστηκαν σε φυσικό περιβάλλον και όχι μόνο σε εξπρεσιονιστικά σκηνικά. Κατά τη διάρκεια της προβολής της ταινίας, η Γεωργία Συλλαίου, φωνή, και ο Σάκης Παπαδημητρίου, πιάνο, θα βρίσκονται στο κέντρο της δράσης, σχεδόν μέσα στην εικόνα, συνοδεύοντας, σχολιάζοντας και υπογραμμίζοντας οποδήποτε συμβαίνει επί της οθόνης. Η βασικότερη ερμηνευτική παρέμβαση αφορά στο πρόσωπο του Νοσφεράτου. Οι μουσικοί προσεγγίζουν το μύθο όχι με βάση αποκλειστικά τον τρόπο, αλλά με τη θλίψη και τη μελαγχολία ενός χαμένου έρωτα. Η μουσική της παράστασης περιλαμβάνει συνθέσεις και τραγούδια του Σάκη Παπαδημητρίου, καθώς και αυτοσχεδιασμούς και παχνίδια με την εικόνα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

ΟΙ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΞΕΚΙΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΣΤΙΣ 21:00

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/5

Τα φώτα της πόλης / City lights
του Charlie Chaplin 75'

Το εργαστήρι του Δρ. Καλιγκάρι
Das Kabinett des Doktor Caligari
του Robert Wiene 81'

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/5

Μητρόπολη / Metropolis,
του Fritz Lang 120'

Νοσφεράτου / Nosferatu,
eine Symphonie des Grauens,
του Friedrich W. Murnau 57'

Βερολίνο: η συμφωνία μιας μεγαλούπολης
Berlin: die Symphonie einer Grosstadt,
του Walter Ruttmann 45'

ΚΥΡΙΑΚΗ 6/5

Απεργία / Stachka,
του Sergei M. Eisenstein 82'

Δάφνις και Χλόη, του Ορέστη Λάσκου 68'

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/5

Νοσφεράτου / Nosferatu,
eine Symphonie des Grauens,
του Friedrich W. Murnau 57'

Με μουσική επιτόπου
από τον Σάκη Παπαδημητρίου (πιάνο)
και τη Γεωργία Συλλαίου (φωνή)

ΤΡΙΤΗ 8/5

Τα φώτα της πόλης / City lights,
του Charlie Chaplin 75'

Απεργία / Stachka,
του Sergei M. Eisenstein 82'

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/5

Δάφνις και Χλόη, του Ορέστη Λάσκου 68'

Νοσφεράτου / Nosferatu,
eine Symphonie des Grauens,
του Friedrich W. Murnau 57'

Βερολίνο: η συμφωνία μιας μεγαλούπολης
Berlin: die Symphonie einer Grosstadt,
του Walter Ruttmann 45'

ΠΕΜΠΤΗ 10/5

Μητρόπολη / Metropolis,
του Fritz Lang 120'

Το εργαστήρι του Δρ. Καλιγκάρι
Das Kabinett des Doktor Caligari,
του Robert Wiene 81'

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

• Παρασκευή 4 Μαΐου, ώρα 19:00

Σχέση αρχιτεκτονικής και βωβού κινηματογράφου. Από τον φανταστικό στον πραγματικό χώρο.

• Πέμπτη 10 Μαΐου, ώρα 19:00

Ήχος, μουσική, λόγος και χώρος στο βωβό κινηματογράφο.

Συμμετέχουν:

- Σάκης Παπαδημητρίου, μουσικός
- Σπύρος Βούγιας, βουλευτής επικρατείας ΠΑΣΟΚ, συγκοινωνιολόγος
- Νίκος Γιαννόπουλος, σκηνοθέτης
- Νίκος Τσινίκας, καθηγητής Αρχιτεκτονικής ΑΠΘ
- Άκης Κερσανίδης, σκηνοθέτης
- Στράτος Κερσανίδης, κριτικός κινηματογράφου
- Πέπη Ρηγοπούλου, καθηγήτρια στο τμήμα ΜΜΕ της Παντείου
- Δημήτρης Παπαχρήστος, συγγραφέας
- Γιάννης Χατζηνώγας, επικ. καθηγητής Αρχιτεκτονικής ΑΠΘ
- Νίκος Κρυωνίδης, ζωγράφος

ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΝΟΡΒΗΓΙΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Παρασκευή 11 Μαΐου
21.00 Aberdeen (113')
23.00 Junk Mail (83')

Τρίτη 15 Μαΐου
20.45 Ματωμένοι άγγελοι (99')
23.00 Aberdeen (113')

Σάββατο 12 Μαΐου
19.00 Μόνο τα σύννεφα μετακινούν
τ'αστέρια (95')
20.45 Αβγά (86')
23.00 Ματωμένοι άγγελοι (99')

Τετάρτη 16 Μαΐου
19.00 Αβγά (86')
20.45 Η υποβολέας (97')
23.00 Μόνο τα σύννεφα μετακινούν
τ'αστέρια (95')

Κυριακή 13 Μαΐου
19.00 Η υποβολέας (97')
20.45 Κρυοπαγήματα (97')
23.00 Μηδέν βαθμοί Κέλβιν (113')

Πέμπτη 17 Μαΐου
20.45 Μηδέν βαθμοί Κέλβιν (113')
23.00 Κρυοπαγήματα (97')

Δευτέρα 14 Μαΐου
20.45 Junk Mail (83')
23.00 Αβγά (86')

Οι νορβηγικές ταινίες γνώρισαν τη δεκαετία του '90, διεθνή καλλιτεχνική και εμπορική αναγνώριση. Η σύγχρονη νορβηγική κινηματογραφική παραγωγή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ταινίες δημιουργών, δραματοποιημένη λογοτεχνία και παιδικές/νεανικές ταινίες. Η Νορβηγία εξακολουθεί να είναι η χώρα όπου οι περισσότεροι σκηνοθέτες είναι γένους θηλυκού: Hilde Heier, Eva Isaksen, Karin Julsrud, Eva Isaksen, Unni Straume. Τα τελευταία χρόνια έχει, επίσης, παραχθεί ένας μεγάλος αριθμός ταινιών μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ, είδος που γνωρίζει αξιόλογη ανοδική πορεία.

Η Υπουργός Πολιτισμού της χώρας, κ. Έλεν Χορν, παρουσίασε πρόσφατα ένα φιλόδοξο σχέδιο για την αναδιοργάνωση και την ανάπτυξη της κινηματογραφικής παραγωγής στη Νορβηγία. Ο στόχος είναι να διπλασιαστεί ο αριθμός των ταινιών μυθοπλασίας και να αυξηθεί η παραγωγή των ταινιών για την τηλεόραση. Η συμμετοχή νορβηγικών ταινιών σε διεθνή φεστιβάλ είναι μια ακόμη ένδειξη πως η νέα γενιά των κινηματογραφιστών είναι έτοιμη να πάρει τα ντρία της μακράς παράδοσης του νορβηγικού κινηματογράφου.

Jan Erik Holst

Πρόεδρος, Νορβηγικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου

BUDBRINGEREN / JUNK MAIL (1997)

του Pal Sletaune. Διάρκεια: 83'. Βραβεία: Βραβείο κριτικών Εβδομάδα Κριτικής Φεστιβάλ Καννών 1998, Βραβείο FIPRESCI Φεστιβάλ Στοκχόλμης 1997, Καλύτερη νορβηγική ταινία στο Διεθνές Νορβηγικό Φεστιβάλ 1997, Ειδική μνεία στο Φεστιβάλ Σάο Πάολο 1997, Αργυρό βραβείο στο Φεστιβάλ του Τόκιο 1997.

Ορί είναι ο τύπος που δεν θα θέλατε να είχατε ούτε για ταχυδρόμο, ούτε για γείτονα. Δεν διαθέτει κανένα σεβασμό για την ιδιωτική ζωή των άλλων, ανοίγει τα γράμματα, πετά σε μια τρύπα την αλληλογραφία που βαριέται να μοιράσει, ζει σ' ένα τρισάθλιο και βρόμικο διαμέρισμα, ενώ οι πράξεις του, αν και ενίοτε καλοπροαίρετες, φέρνουν το αντίθετο αποτέλεσμα. Ερωτευμένος με μια κοπέλα την οποία κατασκοπεύει, χωρίς να τολμά να την πλησιάσει, μπαίνει μια μέρα στο διαμέρισμά της, για να βρεθεί αντιμέτωπος με μια σειρά δραματικών κι ενίοτε κωμικοτραγικών γεγονότων (απόπειρα αυτοκτονίας, ληστεία, έγκλημα) που υπερβαίνουν τα όρια ενός αργόσχολου ταχυδρόμου. Επηρεασμένος από τον Καουρισμάκι και τον Τζάρμους, ο 27χρονος Pal Sletane υπογράφει μια ευρηματική μαύρη κωμωδία, περισσότερο μελαγχολική παρά αστεία, όπου το χιούμορ απορρέει από καθημερινές μικροκαταστάσεις. Η ταινία, παρά τον ιδιόμορφο χαρακτήρα της, συνάντησε τεράστια εμπορική επιτυχία στη Νορβηγία, σε σημείο μάλιστα να συζητηθεί η περίπτωση ενός αμερικανικού ριμέικ, κάτι ολότελα παράλογο, μια και όλη η γοητεία της βασίζεται στον τρόπο που κοιτά τον συγκεκριμένο κοινωνικό (και τυπικά νορβηγικό) μικρόκοσμο.

SUFFLOSEN / Η ΥΠΟΒΟΛΕΑΣ (1999)

της Hilde Heier. Διάρκεια: 97'. Βραβεία: Ασημένιο κύπελλο στο Φεστιβάλ Σαγκάης 1999, Βραβείο ερμηνείας (Hege Schøyen) Φεστιβάλ Ρουέν 2000.

Η Σιβ, μια γυναίκα με πάθος για τη μουσική, είναι υποβολέας στην Όπερα. Ο επαγγελματίας της χώρας περιορίζεται σ' ένα μικρό άνοιγμα στο δάπεδο της σκηνής. Όταν παντρεύεται τον Φρεντ, ένα διαζευγμένο φυσικό, μετακομίζει σπίτι του, για να ανακαλύψει ότι πολιορκείται από τα πράγματα της πρώην γυναίκας του, τα παιδιά του και τις συνήθει-

ές του. Κι εδώ ο χώρος είναι ασφυκτικά περιορισμένος για να αναπτύξει τη δική της οντότητα. Τα πράγματα γίνονται ακόμα χειρότερα όταν ο Φρεντ επιτρέπει στην πρώην σύζυγό του (παράλυτη σε αναπηρική καρέκλα) να εγκατασταθεί ξανά στο σπίτι. Μια μέρα η Σιβ βρίσκει μια τούμπα που κάποιος ξέχασε στο δρόμο. Είναι η αρχή μιας γνωριμίας, που θα αλλάξει τη ζωή της. Πρώτη ταινία μιας διακεκριμένης σεναριογράφου, η «Υποβολέας» είναι μια δραματική κομεντί γύρω από τη ζωή μιας γυναίκας, η οποία είναι «υποβολέας» στη δουλειά και στο σπίτι. Η «Αϊντα» που συνοδεύει μουσικά τη δράση, εμπλουτίζει δυναμικά τις εικόνες της ταινίας, σχολιάζοντας παράλληλα την περίπτωση της Σιβ με κείμενα της ηρωίδας του Βέρντι. Η ταινία προτάθηκε για το Ξενογλωσσό Όσκαρ, ενώ η πρωταγωνίστρια Hege Schøyen τιμήθηκε σε πολλά διεθνή Φεστιβάλ για την εξαιρετική ερμηνεία της.

KJAERLIGHETENS KJOTERE / ΜΗΔΕΝ ΒΑΘΜΟΙ ΚΕΛΒΙΝ (1995)

του Hans Petter Moland. Διάρκεια: 113'. Βραβεία: Καλύτερης νορβηγικής ταινίας στο Διεθνές Νορβηγικό Φεστιβάλ 1996, Βραβείο κοινού στο Φεστιβάλ της Ρουέν 1996, Βραβείο ερμηνείας στους τρεις πρωταγωνιστές και ειδική μνεία στο Φεστιβάλ του Σαν Σεμπάστιαν 1995.

Το 1925 ο νεαρός ποιητής Χένρικ Λάρσεν αφήνει την αραβωνιαστική του Γερτρούδη στο Όσλο και αποβιβάζεται στην ανατολική ακτή της Γροιλανδίας για να εργαστεί για λογαριασμό μιας εταιρείας εκμετάλλευσης γούνας. Γνωρίζεται με τον Ράντμπεκ, έναν τραχύ στο χαρακτήρα κυνηγό και τον Χολμ, έναν επιστήμονα που γνωρίζει καλά τους κινδύνους που τους περιμένουν. Οι δυο άνδρες αποδέχονται με σκεπτικισμό τη συντροφιά του άπειρου πρωτευουσινάου. Θα πρέπει να περάσουν μαζί το χειμώνα σε μια έρημη και άγρια περιοχή, όπου μόνο οι δυνατοί μπορούν να επιβιώσουν. Ο Ράντμπεκ συμπεριφέρεται περιφρονητικά προς τον Λάρσεν, κλέβοντάς του το ημερολόγιο ή κοροϊδεύοντάς τον για την αγάπη που τρέφει για τη Γερτρούδη. Γρήγορα οι τρεις αυτοί διαφορετικοί άνδρες θα βρεθούν στο μέσο μιας σύγκρουσης, όπου το αρκτικό κρύν δεν είναι η βασική απειλή για την περαιτέρω επιβίωσή τους. Γυρισμένη εξολοκλήρου σε μια παγωμένη περιοχή, κάτω από τις πιο άγριες καιρικές συνθήκες, η ταινία αποτελεί ένα μάθημα επιβίωσης, θέτοντας ταυτόχρονα το κείμενο ερώτημα: τι είναι τελικά πιο επικίνδυνο, η Άγρια ή η ανθρώπινη φύση;

1732 HOTTEN MATΩΜΕΝΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ (1998)

της Karin Julsrud. Διάρκεια: 100'

Ο Νικόλας Ραμ, ένας ιδιόμορφος αστυνομικός ντετέκτιβ, έρχεται από το Όσλο σε μια απομονωμένη κωμόπολη, για να ερευνήσει τη δολοφονία ενός ατόμου, που μαζί με τον

αδελφό του ενδεχομένως βίασε και σκότωσε πριν από 6 μήνες μια κοπέλα με σύνδρομο ντάουν. Ο Ραμ αντιμετωπίζεται εχθρικά από την κοινότητα που θεωρεί το όλο θέμα μια δική της υπόθεση αυτοδικίας. Ταυτόχρονα προσεγγίζει το 12χρονο Νίκλας, το μικρότερο αδελφό των δυο υπόπτων, ο οποίος είναι κι αυτός θύμα του μισαλλόδοξου κλίματος που βασιλεύει πάνω από την οικογένειά του. Κι ενώ σιγά-σιγά ο Ραμ φτάνει προς την αποκάλυψη της αλήθειας, έρχεται αντιμέτωπος με τα προσωπικά δαιμόνια του. Η πρώτη ταινία της βραβευμένης για τις τηλεοπτικές δουλειές της Karin Julsrud είναι ένα ατμοσφαιρικό θρίλερ, που κινείται σε ένα ανάλογο κλίμα με το «Insomnia», αλλά και τις ταινίες του David Lynch. Συγκλονιστική στη σκιαγράφηση χαρακτήρων κι ενός παράδοξου επαρχιακού μικρόκοσμου, μιλά ουσιαστικά για τις απρόσμενες επιπτώσεις της βίας, σε μια κοινωνία που αν και υποστηρίζει ότι βλέπει συχνά αγγέλους στον ουρανό (!), το πραγματικό της πρόσωπο είναι άγριο, μισαλλόδοξο και ρατσιστικό.

EGGS / ΑΥΓΑ (1995)

του Bent Hamer. Διάρκεια: 86'. Βραβεία: Καλύτερη νορβηγική ταινία και βραβείο ανδρικής ερμηνείας στο Διεθνές Νορβηγικό Φεστιβάλ 1995, Βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στο Φεστιβάλ Μόσχας, Βραβείο FIPRESCI στο Φεστιβάλ Τορόντο 1995.

Ο Μο και ο Πα είναι δυο ηλικιωμένα αδέρφια που έζησαν μια ολόκληρη ζωή σ' ένα απομονωμένο σπίτι στη νορβηγική επαρχία, με την ίδια τελετουργική ρουτίνα. Μ' εξαίρεση ένα γουικέντ που ο Πα πέρασε στη Σουηδία, η καθημερινότητά τους είναι ίδια και απαράλλακτη εδώ και πολλά χρόνια. Ως τη στιγμή που χτυπά το τηλέφωνο, για να τους ανακοινώσει ότι πρόκειται να τους επισκεφτεί ο Κόνραντ, ο γιος του Πα, αποτέλεσμα εκείνου του γουικέντ στη Σουηδία. Ο άγνωστος που εισβάλλει στη ζωή τους είναι μεγάλος σε ηλικία, αλλά έχει νοημοσύνη παιδιού. Μοναδική αποσκευή του μια βαλίτσα με συλλογή αυγών. Από τη στιγμή, όμως, που ο Κόνραντ μπαίνει με το αναπηρικό καροτσάκι στο σπίτι των δυο αδελφών, γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει αρκετός χώρος και για τους τρεις κάτω από την ίδια στέγη. Μια πρωτότυπη κινηματογραφικά ταινία βασισμένη στους νεκρούς χρόνους, την ατέρμονη επανάληψη κάποιων καθημερινών πράξεων, αλλά και την οξυδερκή παρατήρηση των κεντρικών χαρακτήρων.

ΒΗΓΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 11-17 ΜΑΪΟΥ 2001

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΟΝΟ ΣΥΝΝΕΦΑ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΝ Τ' ΑΣΤΕΡΙΑ (1998)

της Torun Lian. Διάρκεια: 95'. Βραβεία: Καλύτερης ταινίας στο Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου του Ρεϊκιαβίκ 1999, Ειδική μνεία στο Φεστιβάλ Βερολίνου 1999, Βραβείο κοινού και γυναικείας ερμηνείας (Thea Sofie Rusten) στο Φεστιβάλ της Ρουέν 1999, Καλύτερης ταινίας στο Φεστιβάλ του Λίμπεκ, Ειδικό Βραβείο στο Φεστιβάλ του Σιάτλ 1999.

Όταν η 11χρονη Μαρία χάνει το μικρό αδελφό της από καρκίνο, νιώθει να καταρρέει όλος ο κόσμος της. Η μητέρα της πέφτει σε βαθιά κατάθλιψη, κάτι που η Μαρία ερμηνεύει λανθασμένα ότι πλέον δεν την αγαπά. Για να την απομακρύνει από αυτό το περιβάλλον, ο πατέρας της την στέλνει να περάσει τις καλοκαιρινές διακοπές στο σπίτι των παππούδων της. Εκεί η Μαρία γνωρίζει τον Ιάκωβο, έναν συνομήλικό της που αντιμετωπίζει τελείως διαφορετικά τις στενοχώριες της ζωής. Ανάμεσά τους θα αναπτυχθεί μια σχέση που θα βοηθήσει τη Μαρία να δει διαφορετικά τα πράγματα και να συμφιλιωθεί ξανά με τη μητέρα της. Ελπιδοφόρο σκηνοθετικό ντεμπούτο μιας γνωστής Νορβηγίδας συγγραφέως, με ειδικευση στην παιδική λογοτεχνία. Πολυβραβευμένη ταινία σε διάφορα Φεστιβάλ παιδικού ή μη κινηματογράφου, διακρίνεται για την ευαισθησία με την οποία προσεγγίζει την παιδική ψυχολογία, όταν αυτή έρχεται αντιμέτωπη με τα σοβαρά θέματα του θανάτου, της ύπαρξης ή όχι του Θεού, της κρίσης στην οικογένεια κλπ.

BRENT AN FROST / ΚΡΥΟΠΑΓΗΜΑΤΑ (1997)

του Knut Erik Jensen. Διάρκεια: 97'.

Ο Σίμον είναι ένας νεαρός ψαράς στην περιοχή της Βόρειας Νορβηγίας, που την περίοδο του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου κατείχε ο Σοβιετικός Στρατός. Τα αντι-ναζιστικά συναισθήματά του τον ωθούν να πολεμήσει μαζί με τους Ρώσους παρτιζάνους, όμως μετά το τέλος του Πολέμου οι πρώην σύμμαχοι θεωρούνται εχθροί. Αυτό δεν εμποδίζει τον Σίμον να γίνει πράκτορας της KGB και να εκπαιδευτεί στη Σοβιετική Ένωση, όπου κάποια στιγμή του γίνεται υποδοχή εθνικού ήρωα. Η επιστροφή στο σπίτι είναι λιγότερο ηρωική. Οι φήμες για την κατασκοπική του δράση, του δημιουργούν προβλήματα με τους δικούς του και ιδιαίτερα με την αγαπημένη του Λίλιαν. Και ο Σίμον θα ζήσει σε μια κοινωνία που δεν γνωρίζει τις λέξεις συμφιλίωση ή συγχώρεση. Πότε παύει ένας εχθρός να είναι εχθρός; Και πότε παύει ένας σύμμαχος να θεωρείται σύμμαχος; Μερικά καίρια ερωτήματα, που καθορίζουν τη μοίρα του κεντρικού ήρωα, μέσα από την περίπτωση του οποίου σκιαγραφείται όλο το πρόσφατο ιστορικό παρελθόν της Νορβηγίας, από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και εντεύθεν. Γυρισμένη στη Νορβηγία και στη Ρωσία, η ταινία προβλήθηκε στο 38ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης κι αποτελεί μια από τις ξεχωριστές περιπτώσεις της νορβηγικής κινηματογραφίας.

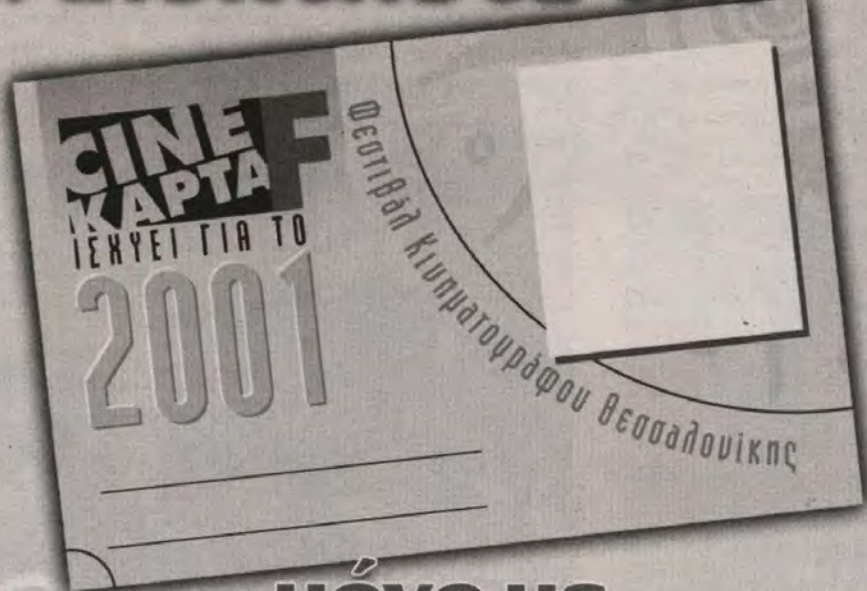
ABERDEEN (2000)

του Hans Petter Moland. Διάρκεια: 113'. Βραβεία: Καλύτερης ερμηνείας (Ian Hart) στο Φεστιβάλ Κάρλοβι Βάρι 2000, Καλύτερης ερμηνείας (Lena Headey) και Νέου Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου στο Φεστιβάλ Βρυξελλών 2001.

Η Κάιζα, μια νεαρή ανερχόμενη δικηγόρος στο Λονδίνο, δέχεται τηλεφώνημα από τη μητέρα της Χέλεν, που νοσηλεύεται στο νοσοκομείο του Άμπερντιν με διάγνωση προχωρημένου καρκίνου. Πριν πεθάνει η Χέλεν θέλει να δει τον σύζυγό της Τόμας (έναν αλκοολικό και αποτυχημένο τύπο) και ζητά από την κόρη της να τον αναζητήσει στη Νορβηγία. Η Κάιζα, αν και έχει να δει τον πατέρα της πάνω από 10 χρόνια, δέχεται να εκπληρώσει την επιθυμία της μητέρας της. Η επανασύνδεση, όμως, κόρης-πατέρα δεν είναι καθόλου εύκολη. Στο αεροδρόμιο οι αρχές αρνούνται να δώσουν άδεια επιβίβασης στον Τόμας επειδή είναι μεθυσμένος και η Κάιζα νοικιάζει αυτοκίνητο για να τον φέρει οδικώς στο Άμπερντιν. Το ταξίδι τους είναι γεμάτο από απρόοπτες περιπέτειες. Από το Λονδίνο στο Όσλο και από το νορβηγικό τοπίο σε κείνο του Μάνσφιλντ και της Γλασκώβης, το «Aberdeen» είναι μια road movie με σύγχρονο υπαρξιακό προβληματισμό πάνω στις σχέσεις των διαφορετικών γενεών, υποβλητικά φωτογραφημένη από τον Philip Ogaard, μόνιμο συνεργάτη του σκηνοθέτη, όπως και με εξαιρετικές ερμηνείες που βραβεύτηκαν σε διάφορα διεθνή φεστιβάλ.

Αποκτήστε την

μόνο με
20.000 ΔΡΧ.
(φοιτητές 15.000 δρχ.)

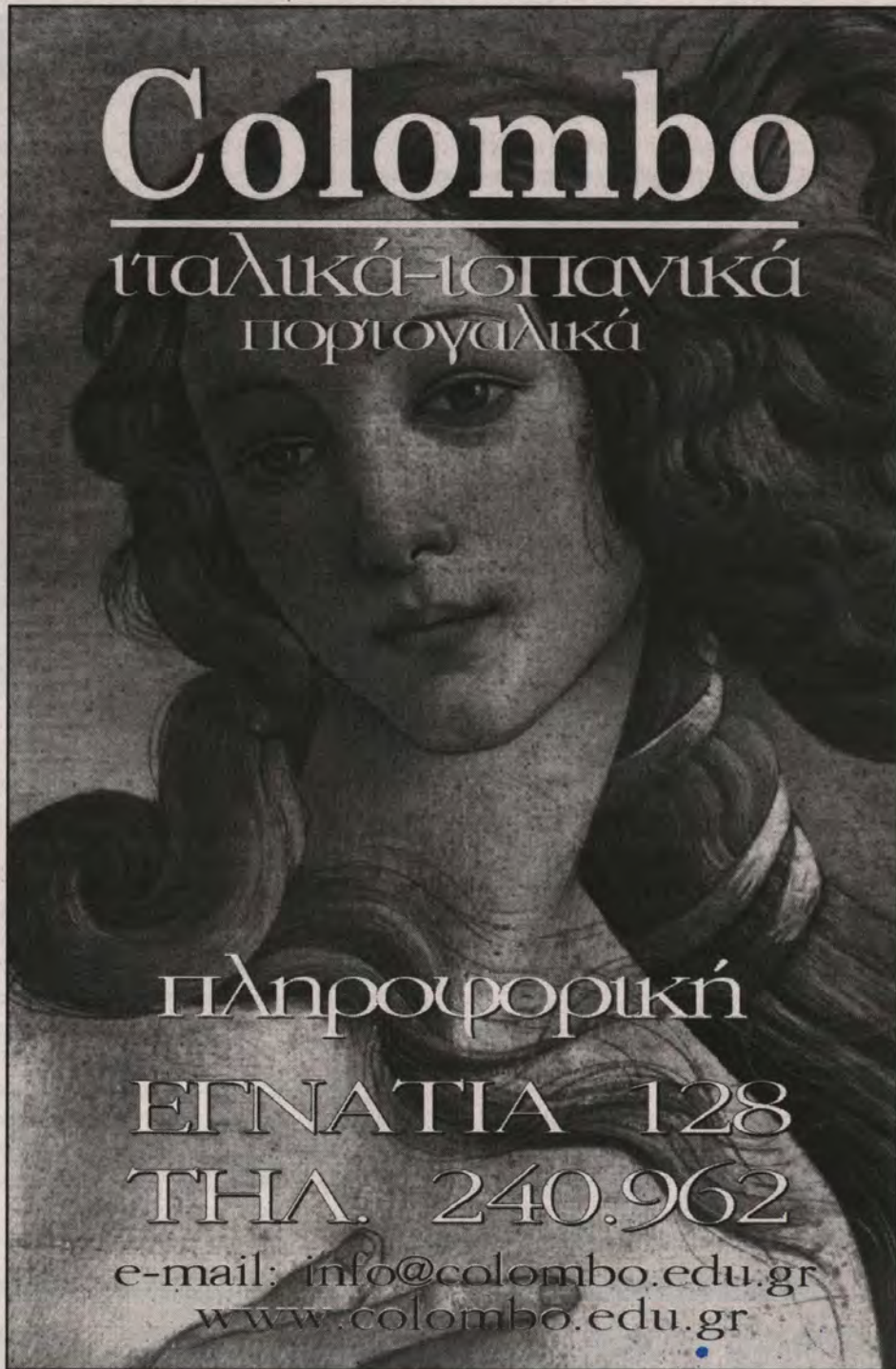
και εξασφαλίστε:

- Ελεύθερη είσοδο (με σειρά προτεραιότητας) σε όλες τις προβολές του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (9-18 Νοεμβρίου 2001) εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - Αίθουσα 1
- Έκπτωση στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ 20-25%
- 25% έκπτωση στις εκδόσεις του Φεστιβάλ

Την **CINEKARTΑ** μπορείτε να την προμηθευτείτε από τα γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Πλ. Αριστοτέλους 10, 6ος όροφος - 10.00 π.μ. έως 4.00 μ.μ.)

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

Α'ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΡΟΒΟΛΗΣ

Vengo

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Τόνι Γκάτλιφ

Φωτογραφία: Τιερύ Πουζέ

Μοντάζ: Πολίν Νταϊρού

Ηθοποιοί: Αντόνιο Κανάλε, Ορέστες Βιλασάν Ροντρίγκεζ, Αντόνιο Περέθ Ντεσέντ

Διάρκεια: 90'

Η τελευταία ταινία του Τόνι Γκάτλιφ είναι ένα ακόμα εξαιρετικό πορτραίτο των αγαπημένων του τσιγγάνικων κοινοτήτων. Η ιστορία μοιάζει με τον *Νονό* και διαδραματίζεται κάπου στην επαρχία της Ισπανίας. Κεντρικός χαρακτήρας είναι ο Caco, ένας ωραίος περήφανος άνδρας και αρχηγός μιας οικογένειας με μεγάλη εξουσία στην τοπική κοινωνία. Συντετριμμένος από το χαμό της πολυαγαπημένης του κόρης, προβάλλει όλα του τα όνειρα στον ανιψιό του Diego. Όταν ο πατέρας του Diego και αδελφός του Caco γίνεται στόχος της οικογένειας Caravacas η οποία θέλει να αποδώσει δικαιοσύνη για ένα έγκλημα, ο Caco θα πρέπει να διαλέξει ανάμεσα στην τιμή της οικογένειας και στο τέλος της αιματηρής αυτής βεντέτας που διαιωνίζει τον κύκλο του μίσους.

Έχοντας το ύφος του μουσικού δράματος και την δομή αρχαίας τραγωδίας, το *Vengo* δίνει αξεδιάλυτα τη ζωή και το πάθος αυτού του λαού με το άγριο φλαμένκο και τις υπέροχες τσιγγάνικες μελωδίες σε τέτοιο βαθμό που η μουσική γίνεται ένας ξεχωριστός ρόλος. Larger than life χαρακτήρες, συγκινητική αποτύπωση του τελετουργικού αυτής της μικρής κοινότητας, συνταρακτική ευαισθησία απέναντι στον κόσμο του περιθωρίου είναι μερικές μόνο από τις αρετές του *Vengo*, το οποίο ξεκίνησε από την ανάγκη του σκηνοθέτη να κάνει μια ταινία για το φλαμένκο, από το 1981 ακόμα που βρισκόταν στη Μαδρίτη για να γυρίσει το *Corre Gitano*.

Ο Γκάτλιφ, εκτός από τους τσιγγάνους, έχει ασχοληθεί και με τον πόλεμο της Αλγερίας στην ταινία *Le Terre au ventre*. Το 1988 συνεργάστηκε με την Φανύ Αρντάν στο *Pleure pas my love* και το 1994 μετέφερε στο σινεμά τον κόσμο του συγγραφέα Le Clezio με το *Mondo*. Σπούδασε δραματική τέχνη στην Ecole des Beaux Arts και σήμερα ζει στη Γαλλία. Οι Τσιγγάνοι Πρίγκηπες του ζουν παντού στον κόσμο και τον τιμούν έτσι όπως μόνο αυτοί ξέρουν. Τραγουδώντας τη ζωή. Το σάουντρακ τους σίγουρα θα σημαδέψει τη φετινή χρονιά.

Τζένη Παυλίδου

«Με το *Vengo* ξεπέρασα κάθε τι που έχει σχέση με το φολκλόρ, την εθνολογία ή το σεβασμό. Έζησα το φλαμένκο από μέσα κι αυτή τη στιγμή τρέχει στις φλέβες μου. Άφησα στην μπάντα κάθε τι που είχε να κάνει με την αναπαράσταση του εαυτού μου και όλα μου τα ταμπού. Μου πήρε είκοσι χρόνια να φτάσω σ' αυτό το σημείο.»

Τόνι Γκάτλιφ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Κάθε Κυριακή στις 12 το μεσημέρι και κάθε Σάββατο στις 5 το απόγευμα

Ο ΨΕΥΤΗΣ ΒΟΣΚΟΣ

Η γνωστή ιστορία του ψεύτη βοσκού που φώναζε "βοήθεια", αλλά κανείς δεν έτρεξε κοντά του όταν ήλθε ο λύκος να φάει τα πρόβατα, αποτελεί αφορμή για ένα πανέξυπνο κι ευρηματικό κινούμενο σχέδιο, από τα πιο χαρακτηριστικά της βουλγάρικης σχολής. (Διάρκεια: 7')

JUNGLE JACK

Μια πρωτότυπη ταινία κινουμένων σχεδίων από τη Δανία, που κεντρικός της ήρωας είναι ένα χαριτωμένο και σπάνιο ζωάκι της ζούγκλας που ζει τρώγοντας φρέσκα φρούτα. Η σtar του κινηματογράφου Ισαβέλλα και ο πολυεκατομμυριοχός σύζυγός της Κόνραντ πηγαίνουν στη ζούγκλα για να αιχμαλωτίσουν τον Jungle Jack ώστε να τον χρησιμοποιήσουν στην επόμενη ταινία της Ισαβέλλας "Η ωραία και το κατοικίδιο". Ο Jungle Jack, ξεφεύγοντας συνεχώς από διάφορες παγίδες και κακοτοπιές, θα ταξιδέψει πολύ μακριά και θα βρεθεί σ' ένα καινούριο περιβάλλον γι' αυτόν, στην άλλη "ζούγκλα" μιας μεγάλης ευρωπαϊκής πόλης. Εδώ ο Jungle Jack ζει συναρπαστικές εμπειρίες και περιπέτειες και κάνει νέες γνωριμίες, αλλά συναντά και πολλούς κινδύνους. Νιώθει όμως ξένος και μόνος, του λείπει η ζούγκλα. Θα καταφέρει άραγε να γυρίσει στο σπίτι του και στους αγαπημένους του φίλους;

Σάββατο 5 & Κυριακή 6 Μαΐου

ΤΟ ΓΑΝΤΙ

Ένα κοριτσάκι πλέκει ένα ζευγάρι γάντια. Ξαφνικά, το μαλλί της σχηματίζει ένα σκύλο που ζωντανεύει και της κρατά συντροφιά. Η τεχνική της εμπυκνωμένης κούκλας χρησιμεύει εδώ για την εικονογράφηση μιας όμορφης ιστορίας. (Διάρκεια 10')

ΣΝΟΥΠΥ, ΚΑΛΕ ΜΟΥ ΦΙΛΕ

Η πρώτη ταινία που γύρισε ο Μπιλ Μελέντεζ το 1969 με βάση τους ήρωες του Τσαρλς Σουλτς, ενός από τους σπουδαιότερους δημιουργούς στο χώρο των κόμικς. Κεντρικός ήρωας εδώ είναι ο Τσάρλι Μπράουν, πλαισιωμένος από τους φίλους του (Λάινους, Σρέντερ, Λούσι κ.α.) και τον σκύλο Σνούπυ, με τα απίθανο φλεγματικό χιούμορ, που έμελλε να γίνει ο πιο δημοφιλής ήρωας όλης της σειράς. Στην ιστορία αυτή ο Τσάρλι Μπράουν, μετά από αρκετές αποτυχίες, αποφασίζει, από πείσμα στις φίλες του που τον κοροϊδεύουν, να πάρει μέρος στον διαγωνισμό ορθογραφίας της τάξης του. Παραδόξως τα καταφέρνει και επιλέγεται να ταξιδέψει για να πάρει μέρος στον μεγάλο διαγωνισμό ορθογραφίας, όπου τελικά θα έρθει δεύτερος. Η ταινία διακρίνεται για ανάπτυξη όλων των χαρακτήρων της παρέας, μέσα από εύστοχα σεναριακά ευρήματα (π.χ. ο Λάινους που σέρνει συνέχεια μαζί του την κουβέρτα-φετίχ του), τα οπτικά του ευρήματα (π.χ. η διαίρεση της οθόνης σε πολλαπλές δράσης, που την προσομοιάζουν με τη σελίδα του κόμικ), το αιχμηρό και πικρό της χιούμορ.

Σάββατο 12 & Κυριακή 13 Μαΐου

Ο ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ΗΛΙΟΣ

Ο ήλιος πίνει πολύ μπίρα, μεθάει και πέφτει στη θάλασσα. Μια πολύχρωμη πανδαισία, που μοιάζει να έχει βγει από το τετράδιο παιδικών ζωγραφιών. (Διάρκεια 15')

ΤΟ ΤΣΙΡΚΟ

Ταινία του 1928, μεγάλου μήκους (διάρκειας 72'), σε ηχητική επανέκδοση που έγινε το 1969, γυρισμένη ανάμεσα στον *Χρυσόστηθα* και *Τα Φώτα της Πόλης* και η τελευταία που γύρισε σε 16mm, αποτελεί ένα από τα πιο θρυλικά και αναμφισβήτητα αριστουργήματα του Τσάρλι Τσάπλιν. Ο ανθρωπάκος εδώ, κυνηγημένος όπως πάντα, από αστυφύλακες, εισβάλλει στον κόσμο του τσίρκου και γίνεται μέρος της παράστασης, αναστατώνοντας τα πάντα, αποκαλύπτοντας τα μυστικά του, κάνοντας το κοινό να ξεκαρδιστεί στο ρόλο ενός "αληθινού" παλιάτσου, γεμίζοντας την πίστα με πάπιες και κουνέλια και ζωττανεύοντας ένα θέαμα που έχει αρχίσει να γίνεται τυποποιημένο και ρουτινιάρικο. Ο Τσάρλι Τσάπλιν στο στοιχείο του, σε μια ταινία έντονα δραματοποιημένη και συγκινητική παρ' όλα τα μπουφόνικα ευτράπελά της.

Σάββατο 19 & Κυριακή 20 Μαΐου

Χορηγοί ΣΙΝΕΑΚ: **Κουκου/Ηβη** • Εισιτήριο: **1.000 δραχμές** Οικονομειακό εισιτήριο (μέχρι 4 άτομα): **2.000 δραχμές**

Τη μέρα που έγινα γυναίκα Roози keh zan shodam

Σκηνοθεσία: Μαρζιγιέ Μεσκινί. Σεναριο: Μοχσέν Μαχμάλμπαφ. Φωτογραφία: Ιμπραΐμ Γκαφουορί, Μοχάμεντ Αχμαντί. Μουσική: Μοχάμεντ Ρεζά Νταρβισί. Ηθοποιοί: Φατιμά Χερά Ακάρ, Σαμπνάμ Τολουί, Αζιζέ Σενταγκί. Διάρκεια: 78'. Ιράν, 2000

Έχοντας στα χέρια της το διεισδυτικό σενάριο του Μοχσέ Μαχμάλμπαφ, με τον οποίο συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη στη *Σιωπή*, η Μαρζιγιέ Μεσκινί κάνει ένα σημαντικό σχόλιο για την ιρανική κοινωνία και επιχειρεί να δώσει την δική της ματιά για την θέση των γυναικών στη χώρα της. «Θέλω να μιλήσω για τις ζωές των γυναικών που απομονώνονται στο σπίτι, όχι επειδή οι άλλοι τις μισούν αλλά εξαιτίας της υπερβολικής αγάπης που τρέφει γι' αυτές ο περίγυρος τους» εξηγεί η σκηνοθέτης και κινηματογραφεί τις ιστορίες τριών γυναικών που ανήκουν σε διαφορετικές γενιές. Ένα κορίτσι κλείνει τα εννιά της χρόνια για να μάθει ότι τώρα που έγινε «γυναίκα» είναι αμαρτία να κυκλοφορεί έξω στο δρόμο και να έχει παρέες. Μια νεαρή γυναίκα συναντά την αντίδραση του άνδρα της στην επιθυμία της να πάρει μέρος σε ένα ποδηλατικό αγώνα – σύμβολο της ελευθερίας που τόσο πολύ θέλει να κατακτήσει. Τέλος μια ηλικιωμένη γυναίκα, καθηλωμένη σε αναπηρικό καροτσάκι έχει αποκτήσει εκείνα τα χρήματα που χρειάζεται για να επιλέξει τη δική της ζωή. Τι τα κάνει; Ψυγεία, ατμοσίδερα, πλυτήρια πιάτων και τηλεοράσεις. Είναι φανερό ότι η Μεσκινί δεν αφήνεται σε ιδεολογικούς αφορισμούς και μελοδραματικές εξάρσεις. Ναι, η κοινωνία και η θρησκεία περιορίζουν τα δικαιώματα των ιρανών γυναικών αλλά και οι γυναίκες είναι εγκλωβισμένες μέσα στους δικούς τους αυτοπεριορισμούς. Προκλητική όσο και διορατική η άποψη της, διαπερνάει την ταινία με τρόπο αισθητικά σαγηνευτικό και με μοναδική ευαισθησία. Η ταινία διακρίθηκε με το Βραβείο Σκηνοθεσίας στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Τζέννη Παυλίδου

«Η πρώτη ιστορία επειδή διέπεται από κάποια αγνότητα και αθωότητα είναι πιο soft και χαλαρή. Τα παιδιά είναι πραγματικά αθώα, χωρίς πονηριές. Κι έτσι η επαφή του φακού μ' αυτά πρέπει να' ναι απλή κι αθώα. Στη δεύτερη ιστορία, τα πράγματα μπερδεύονται περισσότερο. Απαιτείται περισσότερη ένταση και ταραχή. Σ' αυτή την ιστορία όπου οι κοπέλες κάνουν ποδήλατο και οι άνδρες ιππεύουν δεν μπορούσα να κρατήσω σταθερή την κάμερα, έπρεπε να κινείται μαζί τους. Δυο τρία μόνο πλάνα είναι σταθερά, τα υπόλοιπα έχουν μια κινητικότητα προς τα εμπρός, δεν γυρίζουν ποτέ πίσω, σα να έχουν ένα στόχο προς τα εμπρός. Βλέπω αυτές τις γυναίκες σαν τις σταγόνες ενός ποταμού που μαζεύονται και γεμίζουν αυτό τον ποταμό. Όπως στον ποταμό δεν ξέρουμε από πού αρχίζει και πού καταλήγει, έτσι κι αυτές προσπαθούν να φτάσουν σε έναν αόρατο στόχο. Στο τρίτο μέρος, φτάνουμε στη γριούλα που λόγω της εμπλοκής της με τη ζωή, δεν μπορεί να κάνει πολλά πράγματα. Μπορεί οι επιθυμίες της να είναι ρεαλιστικές αλλά η πραγματοποίησή τους είναι σουρεαλιστική.»

Μαρζιγιέ Μεσκινί

Κάτω από την άμμο / Sous le sable

Σκηνοθεσία: Φρανσουά Οζόν. Σεναριο: Φρανσουά Οζόν, Εμμανουέλ Μπεννέμ, Μαρίνα Ντε Βαν, Μαρσία Ρομάνο. Φωτογραφία: Ζαν Λαπουαρί, Αντουάν Εμπερλέ. Μουσική: Φιλίπ Ρομπί. Ηθοποιοί: Σαρλότ Ράμπλινγκ, Μπρούνο Κρέμερ, Ζακ Νολλό, Αλεξάνδρα Σπούαρτ. Διάρκεια: 90'

Η Μαρί και ο Ζαν είναι ένα μεσήλικο ζευγάρι, πλήρως ικανοποιημένο από τους καθημερινούς του ρυθμούς και με όλες τις γλυκές παραξενιές που χαρακτηρίζουν την συμβίωσή τους ως επιτυχημένη. Επί σειρά ετών περνούν τις διακοπές στο παραθαλάσσιο εξοχικό τους, στη δυτική Γαλλία. Ο Ζαν πηγαίνει για το συνηθισμένο του μπάνιο στην παραλία με τη γυναίκα του. Μερικές ώρες αργότερα η Μαρί ξυπνάει από τον ύπνο στην άμμο και συνειδητοποιεί πως ο Ζαν έχει καθυστερήσει πολύ να βγεί. Οι ναυαγιστικές έρευνες δεν εντοπίζουν κανένα ίχνος... Μήνες αργότερα, στο Παρίσι, η Μαρί δείχνει ψύχραιμη και γεναία παρόλο που ο μοναχικός της βίος την έχει αποτραβήξει από τον κόσμο. Οι φίλοι την πιέζουν να αρχίσει νέες γνωριμίες αλλά εκείνη επιμένει πως ο Ζαν δεν έχει πεθάνει, πως έχει λόγους που απομακρύνθηκε και σύντομα θα επιστρέψει. Μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, συναντά τον Ζαν στο σπίτι τους κάθε βράδυ. Τα επίμονο φλερτ ενός γοητευτικού εκδότη θα λυγίσει τις αντιστάσεις της και θα την βοηθήσει να ανακαλύψει ξανά τον εαυτό της, συναισθηματικά και σεξουαλικά. Όμως η έμμενη πεποίθηση της για το Ζαν δεν έχει εξασθενήσει... Η απώλεια του έρωτα και η μοναξιά, ο πόνος και η άρνηση, βρίσκουν την έκφρασή τους στην ευάλωτη φιγούρα της Σαρλότ Ράμπλινγκ, που αποδεικνύεται και ερμηνευτικά ιδανική για το ρόλο της Μαρί. Τρία χρόνια μετά το *Sitcom*, την κατάμαυρη σάτιρα που τον σύστησε στο Ευρωπαϊκό κοινό, λίγους μόλις μήνες μετά τους *Σατανικούς Εραστές*, ο 33χρονος γάλλος σκηνοθέτης Φρανσουά Οζόν επιστρέφει με αντικείμενο αυτή τη φορά την επαφή του ανθρώπου με τον θάνατο. Η εριστικότητα, ο κυνισμός, η διάθεση για πρόκληση, η επιθετική απαισιοδοξία, αντικαθίστανται εδώ από τον στοχασμό, την ήρεμη σκέψη, την μελαγχολική σοφία.

Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διόθεση για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (011) 61.44.331

Η Άνοιξη του Ιρανικού Κινηματογράφου

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 18-24 ΜΑΪΟΥ 2001

Διοργάνωση
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΟΥ ΙΡΑΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ένα σημαντικό αφιέρωμα, στην πιο κατάλληλη εποχή, που προσφέρει στους σινεφίλ την ευκαιρία, μετά τα Μεθυσμένα Άλογα, τον Κύκλο, Τα Παιδιά του Παραδείσου και τη Μέρα που έγινα γυναίκα που ήδη βγαίνει σε διανομή, να ολοκληρώσουν τη γνωριμία τους μ' αυτό το θαυμαστό φαινόμενο, κυρίως της δεκαετίας του '90, που ονομάζεται Ιρανικός Κινηματογράφος. Ένας κινηματογράφος βαθιά ουμανιστικός, αφηγηματικά λιτός, εικαστικά όμορφος, ουσιώδης και συγκινητικός, όχι πάντα νεορεαλιστικός αλλά αυθεντικός ακόμα κι όταν γίνεται λυρικός, που λειτουργεί ως αντίδοτο στο κορεσμένο από εικόνες και εικονικές πραγματικότητες δυτικό βλέμμα, σαν να του αποκαλύπτει τον φυσικό ανθρώπινο κόσμο πάλι από την αρχή. Γιατί ένας Kiarostami, ή ένας Makhmalbaf, δεν αρκεί, χρειάζονται κι άλλες αφηγήσεις κι άλλες οπτικές για να νιώσει κανείς της άνοιξη αυτή. Στην οθόνη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΜΑΪΟΥ

- 21.00 Μητρική αγάπη / Mehr-e madari, του Kamal Tabrizi 90'
- 23.00 Η γεύση του κερασιού / Taam-e-gilass, του Abbas Kiarostami 95'

ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΜΑΪΟΥ

- 19.00 Να ζει κανείς ή να μη ζει / Boodan yaa naboodean, του Kianoosh Ayari 100'
- 21.00 Λεϊλά / Leila, του Darioush Mehrjui 110'
- 23.00 Το χρώμα του παραδείσου / Rang-e khoda, του Majid Majidi 100'

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΜΑΪΟΥ

- 19.00 Σάρα / Sara, του Darioush Mehrjui 100'
- 21.00 Η γυναίκα με το πέπλο / Rusariye abi, του Rakhshan Bani-Etamad 85'
- 23.00 Μητρική αγάπη / Mehr-e madari, του Kamal Tabrizi 90'

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΜΑΪΟΥ

- 21.00 Η γεύση του κερασιού / Taam-e-gilass, του Abbas Kiarostami 95'
- 23.00 Λεϊλά / Leila, του Darioush Mehrjui 110'

ΤΡΙΤΗ 15 ΜΑΪΟΥ

- 21.00 Το χρώμα του παραδείσου / Rang-e khoda, του Majid Majidi 100'
- 23.00 Σάρα / Sara, του Darioush Mehrjui 100'

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΜΑΪΟΥ

- 21.00 Να ζει κανείς ή να μη ζει / Boodan yaa naboodean, του Kianoosh Ayari 100'
- 23.00 Η γυναίκα με το πέπλο / Rusariye abi, του Rakhshan Bani-Etamad 85'

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΜΑΪΟΥ

- 21.00 Μητρική αγάπη / Mehr-e madari, του Kamal Tabrizi 90'
- 23.00 Λεϊλά / Leila, του Darioush Mehrjui 110'

MEHR-E MADARI ΜΗΤΡΙΚΗ ΑΓΑΠΗ (1997)

Σκηνοθεσία: Kamal Tabrizi. Σενάριο: Kamal Tabrizi, Reza Maghsudi. Φωτογραφία: Aziz Sa'ati. Μουσική: Keyvan Jahansahi. Ηθοποιοί: Fatemeh Motamed-Aria, Hossein Soleimani, Golshid Egbali, Jamshid Esmalkhani, Mohamad Davudnejad. Διάρκεια: 90'. Έγχρωμη.

Ο Μεχντί, τρόφιμος του αναμορφωτηρίου, μη θέλοντας να αποδεχτεί το θάνατο της μητέρας του, έχει φτιάξει στο μυαλό του μια φανταστική εικόνα γι' αυτήν. Όταν μια νέα κοινωνική λειτουργός έρχεται να δουλέψει στο αναμορφωτήριο, ο Μεχντί πιστεύει ότι βρήκε στο πρόσωπό της την μητέρα που αναζητούσε. Το σκάει από το αναμορφωτήριο και πηγαίνει στο σπίτι της για να την πείσει να γίνει μητέρα του. Εκείνη τον φιλοξενεί προσωρινά, με σκοπό όμως να τον παραδώσει στις αρχές. Η παρουσία του αγοριού σ' ένα σπίτι όπου απουσιάζει ο άνδρας δημιουργεί μια ζεστή ατμόσφαιρα και μια φίλια αρχίζει να αναπτύσσεται με την μικρή κόρη της κοινωνικής λειτουργού. Όταν, όμως, ο Μεχντί διαπιστώνει τις προθέσεις της «μητέρας» του, παίρνει ξανά τους δρόμους. Μια συγκινητική ταινία με ήρωες και πάλι παιδιά, την ψυχοσύνθεση των οποίων αναδεικνύει με περισσή τέχνη και γνώση ο ιρανικός κινηματογράφος, δημιουργώντας μια ολόκληρη παράδοση.

TAAM-E-GILASS Η ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΙΟΥ (1997)

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Abbas Kiarostami. Φωτογραφία: Homayun Payvar. Μουσική: J. Mrshekar. Ηθοποιοί: Homayon Ershadi, Abdolrahman Bagheri, Afshin Khorshid Bakhtiari, Hossein Noori. Διάρκεια: 95'. Έγχρωμη. Βραβεία: Χρυσός Φοίνικας Καννών 1997.

Ο μεσήλικας κύριος Μπαντί ταξιδεύει με το αυτοκίνητό του, σε μια περιοχή μεταξύ προαστίων και εξοχής, εργοταξίων και ερήμου. Όταν βλέπει μοναχικούς διαβάτες, σταματάει και τους προτείνει να μπουν στο αυτοκίνητό του, προσφέροντάς τους χρήματα. Οι διαβάτες τον παρεξηγούν, θεωρώντας την προσέγγισή του ομοφυλοφιλικού χαρακτήρα, αλλά κάνουν λάθος. Η πράξη αγάπης που θέλει ο κύριος Μπαντί από τους άλλους είναι να φροντίσουν ώστε να θαφτεί το σώμα του μετά την αυτοκτονία του που έχει προγραμματίσει για την επόμενη αυγή. Η αυτοκτονία, ένα θέμα ταμπού για την ισλαμική κοινωνία, παρουσιάζεται με τον πιο λιτό και αντιδραματικό τρόπο, σε αυτή την ταινία έκπληξη του Κιαροστάμι η οποία προβλήθηκε την τελευταία στιγμή στο Φεστιβάλ Καννών 1997, για να φύγει τροπαιούχα με το Χρυσό Φοίνικα (τον οποίο μοιράστηκε εξ ημισείας με το «Χέλι»).

BOODAN YAA NABOODAN ΝΑ ΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ Ή ΝΑ ΜΗ ΖΕΙ; (1998)

Σκηνοθεσία: Kianoosh Ayari. Σενάριο: Kianoosh Ayari. Φωτογραφία: Parviz Malekzade. Ηθοποιοί: Asal Badi'ie, Farhad Sharifi, Hossein Ilbeygi, Maryam Bubani, Nur-Ali Lotfi, Lorik Minasian. Διάρκεια: 100'. Έγχρωμη. Βραβεία: Βραβείο σεναρίου Φεστιβάλ Καΐρου 1998.

Η Ανίκ, μια 20χρονη κοπέλα με σοβαρό καρδιακό πρόβλημα, κινδυνεύει να πεθάνει αν δεν βρει συμβατό δότη για μεταμόσχευση καρδιάς. Κάτι εξαιρετικά δύσκολο, γιατί στην συντηρητική ιρανική κοινωνία ο δωρητής οργάνων είναι μια έννοια άγνωστη, σχεδόν ταμπού. Όταν ο γιατρός της Δρ. Αλινεζχάντ πληροφορείται ότι το θύμα μιας δολοφονικής επίθεσης έχει πέσει σε κώμα, πηγαίνει μαζί με την Ανίκ στο νοσοκομείο για να πείσει τους συγγενείς του θύματος να δωρίσουν την καρδιά του. Εκείνοι, όμως, ζουν το δικό τους δράμα και βλέπουν τον Δρ. σαν αρπακτικό, που θέλει να επωφεληθεί από την τραγική κατάστασή τους. Η Ανίκ επισκέπτεται τους γονείς του θύματος στο σπίτι τους, αλλά και πάλι δεν καταφέρνει να τους μεταπείσει. Στο μεταξύ ο πατέρας μιας άλλης ασθενούς προσπαθεί να τους δελεάσει με χρήματα. Μια έντονα δραματική ταινία, που θίγει ένα ιδιαίτερα επίκαιρο θέμα, την αναγκαιότητα ύπαρξης δωρητών οργάνων, όπως και την κατανίκηση των προκαταλήψεων σχετικά με αυτό το θέμα.

LEILA / ΛΕΪΛΑ (1997)

Σκηνοθεσία: Darioush Mehrjui. Σενάριο: Darioush Mehrjui, Mahnaz Ansarian. Φωτογραφία: Mahmoud Kalari. Μουσική: Keivan Jahanshahi. Ηθοποιοί: Leila Hatami, Ali Mosaffa, Jamileh Sheikh, Mohammad-Reza Sharifinia. Διάρκεια: 110'. Έγχρωμη.

Η Λέϊλα, μια νέα γυναίκα, παντρεμένη μ' έναν άνδρα που αγαπάει με πάθος, ανακαλύπτει ότι δεν μπορεί να αποκτήσει παιδί. Ο άνδρας της Ρεζά δεν ανησυχεί ιδιαίτερα και πιστεύει ότι μπορούν να ζήσουν κι έτσι ευτυχισμένοι. Η μητέρα του, όμως, μια αυταρχική γυναίκα με 4 κόρες κι ένα μοναχογιό, αναγκάζει τη Λέϊλα να δεχτεί να πάρει ο Ρεζά μια δεύτερη γυναίκα, ώστε να κάνει κληρονόμο και να μη χαθεί το οικογενειακό όνομα. Υποφέροντας από ενοχές για τη στείρτητά της, η Λέϊλα υπόκειται στην ταπείνωση να δεχτεί την παρουσία μιας άλλης γυναίκας στην ιδιωτική της ζωή. Η ταινία πραγματεύεται το πώς μια γυναίκα αντιμετωπίζει μια επώδυνη πραγματικότητα που γίνεται μέρος της καθημερινής ζωής, καθώς επίσης πώς συντηρητικές κοινωνικές παραδόσεις μπορούν να σταθούν εμπόδιο ανάμεσα σε δυο ανθρώπους που αγαπιούνται και να διαλύσουν τη σχέση τους.

RANG-E KHODA

ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ (1999)

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Majid Majidi. Φωτογραφία: Mohammad Davoodi. Μουσική: Alireza Kohandairy. Ηθοποιοί: Mohsen Ramezani, Hosein Mahjoob, Salameh Feyzi, Elham Sharifi, Farahnaz Safari. Διάρκεια: 90'. Έγχρωμη. Βραβεία: Μεγάλο βραβείο στο Φεστιβάλ του Μόντρεαλ 1999.

Σ ένα ίδρυμα για τυφλά παιδιά στην Τεχεράνη, οι γονείς έρχονται να πάρουν τους οικότροφους για τις καλοκαιρινές διακοπές. Ο Μοχάμαντ, ένα παιδί που έχει ιδιαίτερη επαφή με τη φύση, περιμένει καρτερικά τον πατέρα του, έναν χήρο ανθρακωρύχο, ο οποίος ανυπομονεί να παντρευτεί και δεν θέλει να έχει στα πόδια του τον τυφλό γιο του. Έρχεται, λοιπόν, απρόθυμα για να τον πάει στο χωριό τους, στα υψίπεδα του βόρειου Ιράν, όπου και τον αφήνει να μείνει με τη γιαγιά του. Το καλοκαίρι αυτό θα είναι μια περίοδος μαθητείας και ωρίμανσης για τον Μοχάμαντ, ο οποίος θα αρχίσει να κατανοεί διάφορα πράγματα για τη ζωή, τη φύση και τους συνανθρώπους του. Από το δημιουργό της ταινίας «Τα παιδιά του Παραδείσου», ένα ακόμα δείγμα εξαιρετικά ευαίσθητης γραφής με ήρωα πάντα ένα παιδί σε μια δύσκολη και μεταβατική καμπή της ζωής του. Προτάθηκε για Όσκαρ ξενόγλωσσης ταινίας και διακρίθηκε σε πολλά διεθνή Φεστιβάλ.

«Στο Ιράν, όπου παράγονται πενήντα ταινίες το χρόνο, από αυτές οι δεκαπέντε με είκοσι, τα τελευταία χρόνια, βραβεύονται στα διεθνή φεστιβάλ, μια πολύ καλή αναλογία ποιοτικού κινηματογράφου»

Μιχάλης Δημόπουλος

SARA / ΣΑΡΑ (1993)

Σκηνοθεσία: Darioush Mehrjui. Σενάριο: Darioush Mehrjui από το έργο του Henrik Ibsen «Το κουκλόσπιτο». Φωτογραφία: Mahmood Kalari. Ηθοποιοί: Niki Karimi, Amin Tarokh, Khorso Shakibal, Yasmin Malek-Nasr. Διάρκεια: 100'. Έγχρωμη. Βραβεία: Γυναικείας ερμηνείας (Niki Karimi) στο Φεστιβάλ του Σαν Σεμπάστιαν 1993

Ο Χέσαμ, στέλεχος σε Τράπεζα, πηγαίνει για θεραπεία στην Ελβετία με χρήματα της γυναίκας του Σάρας, πιστεύοντας ότι προέρχονται από μια κληρονομιά. Όμως η Σάρα τα δανείστηκε και προσπαθεί να ξεχρεώσει κάνοντας ραπτικές εργασίες. Όταν αργότερα, ζητά από το σύζυγό της να βοηθήσει τον άνθρωπο που τη βοήθησε να μαζέψει παράνομα το ποσό που χρειαζόταν, ο Χέσαμ όχι μόνο αρνείται, αλλά την κατηγορεί για πλαστογραφία και της δηλώνει ότι δεν αξίζει πλέον να ζει μαζί της. Πληγωμένη από τη σκληρή συμπεριφορά του, η Σάρα φεύγει από το σπίτι. Διασκευή του «Κουκλόσπιτου» του Ίψεν στη σύγχρονη ιρανική πραγματικότητα. Ακούγεται παράδοξο κι όμως η ταινία δίνει μια εξαιρετική ρεαλιστική απεικόνιση της ιρανικής καθημερινότητας, στιγματίζοντας ταυτόχρονα την κοινωνική ανισότητα ως προς τη θέση της γυναίκας στην ιρανική κοινωνία, θέμα εξάλλου κοινό σε δεκάδες άλλες ιρανικές ταινίες.

RUSARIYE ABI

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΠΛΟ (1995)

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Rakhshan Bani-Etemad. Φωτογραφία: Aziz Sa'ati. Μουσική: Ahmad Pezhman. Μοντάζ: Abbas Ganjavi. Σκηνογραφία: Farhad Farsi. Ηθοποιοί: Ezzatollah Entezami, Fatemeh Motamed-Aria, Golab Adineh, Afsar Asadi, Jamschid Esmailkhani. Παραγωγή: Majid Modarresi. Διάρκεια: 85'. Έγχρωμη. Βραβεία: Ασημένια Λεοπάρδαλη στο Φεστιβάλ Λοκάρνο 1995, Βραβείο FIPRESCI Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1995.

Ο 60χρονος Ρασούλ Ραχμανί είναι ένας χήρος και καλосυνάτος γαιοκτήμονας, που ζει μόνος του με την κόρη του. Η Νομπάρ Κορντανί είναι μια φτωχή κοπέλα που πρέπει να δουλεύει σκληρά για να φροντίζει την οικογένειά της (η μητέρα της είναι φρενοβλαβής και ο αδελφός της ντίλερ ναρκωτικών). Πιάνει δουλειά στο αγρόκτημα του Ραχμανί, ο οποίος γρήγορα την ερωτεύεται. Φοβούμενη τα κουτσομπολιά, η Νομπάρ στην αρχή κρατά αποστάσεις, αλλά όταν διαπιστώνει ότι η αγάπη του άλλου είναι ειλικρινής, αρχίζει να τον βλέπει κρυφά. Η πιο γνωστή Ιρανή σκηνοθέτιδα, παρουσιάζοντας ένα τολμηρό θέμα για τα δεδομένα του ιρανικού κινηματογράφου (η ερωτική σχέση ανάμεσα σε μια νεαρή ανύπαντρη γυναίκα και έναν ηλικιωμένο χήρο), κάνει έναν ύμνο στην αγάπη που δεν γνωρίζει κοινωνικά ταμπού και θριαμβεύει παρά τη διαφορά ηλικίας και την κοινωνική τάξη.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

LUCHINO VISCONTI

Κινηματογραφική Σειρά: Μεγάλοι Δημιουργοί του 20ου αιώνα
224 σελίδες, 6.000 δρχ

Η μονογραφία για τον Luchino Visconti, που επιμελήθηκε ο Μιχάλης Δημόπουλος με την συνεργασία του Θωμά Λιναρά (ο Αχιλλέας Κυριακίδης είχε την επιμέλεια των κειμένων), είναι μια πλήρης και διεξοδική ανάλυση του συνολικού του έργου, με μελέτες και κείμενα Ελλήνων και ξένων κριτικών. Χωρίζεται βασικά σε τρία μέρη:

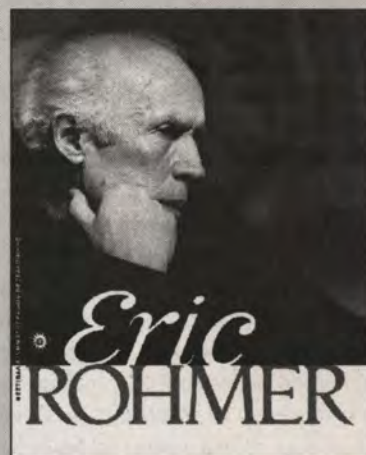
- Κείμενα του ίδιου του Visconti: ένα αυτοβιογραφικό κείμενο και το περίφημο άρθρο του «Ανθρωπομορφικός κινηματογράφος», στο οποίο ήδη από το 1943 ορίζει με σαφήνεια τους βασικούς άξονες της κινηματογραφικής του αντίληψης· ακόμα, δύο συνεντεύξεις, η μία εκ των οποίων δόθηκε στον Γιάννη Μπακογιαννόπουλο το 1960 στην Αθήνα.
- Γενικά κείμενα και μελέτες για την ζωή και το έργο του, που σκιαγραφούν την αντιφατική του προσωπικότητα (ομοφυλόφιλος-αριστοκράτης-μαχητικός κομμουνιστής) και παράλληλα αναδεικνύουν την διαχρονικότητα και την αυθεντικότητα ενός έργου, που δέχθηκε πολλαπλές αντιθετικές ερμηνείες και το οποίο, εν πολλοίς, παρεξηγήθηκε στην εποχή του.
- Ακολουθεί η σχολιασμένη φιλμογραφία, ξεχωριστά για κάθε ταινία, με κείμενα εποχής αλλά και σύγχρονα, που αποκαλύπτουν ένα ρηξικέλευθο (αισθητικά και θεματικά) κινηματογραφικό βλέμμα, που όχι μόνο αρνήθηκε να υποταχθεί σε κάθε ταξινόμηση και κατηγοριοποίηση που κατά καιρούς επιχειρήθηκε, αλλά και διατήρησε στο πέρας του χρόνου το «σκοτεινό» του φως. Βλέμμα το οποίο διερευνήσε τα πιο ζοφερά τοπία της ανθρωπίνης φύσης και αναζήτησε με εμμονή μέσα στα πάθη των ανθρώπων την αλήθεια της ιστορίας.

Το βιβλίο, εμπλουτισμένο με μια σπάνια εικονογράφηση, κλείνει με τα σχέδια που δεν ολοκληρώθηκαν, ανάμεσα στα οποία, ξεχωρίζει το απραγματοποίητο έργο ζωής του Visconti: η κινηματογραφική μεταφορά του «Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο» του Marcel Proust.

Ο ERIC ROHMER ΑΠΟ ΤΟ Α ΩΣ ΤΟ Ω

Κινηματογραφική Σειρά: Μεγάλοι Δημιουργοί του 20ου αιώνα
168 σελίδες, 4.500 δρχ

Η έκδοση "Eric Rohmer", που επιμελήθηκε ο Νίκος Σαββάτης (την επιμέλεια των κειμένων είχε ο Αχιλλέας Κυριακίδης), ανθολογεί κυρίως ανέκδοτα δοκίμια του ίδιου του δημιουργού αλλά και των πιο ειδικευμένων μελετητών του (Pascal Bonitzer, Serge Daney, Jacques Kermabon, Joel Magny, Jérôme Prieur, Marion Vidal κ.α.) ενώ τα ελληνικά κείμενα υπογράφουν οι Μαρία Γαβαλά, Τάσος Γουδέλης, Μιχάλης Δημόπουλος, Γιάννης Μπακογιαννόπουλος, Δημήτρης Μπάμπας, Βασίλης Ραφαηλίδης, Νίκος Σαββάτης, Θόδωρος Σούμας, Σώτη Τριανταφύλλου. Δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στον διαυγή και σοφό λόγο του ίδιου του Rohmer, το βιβλίο αφιερώνει σημαντικό χώρο σε συνεντεύξεις, που έδωσε σε διάφορες περιόδους του έργου του από τη δεκαετία του εβδομήντα ως πολύ πρόσφατα και σε κριτικά κείμενά του για ταινίες όχι μόνο δικές του αλλά και άλλων κλασικών σκηνοθετών. Ο τόμος ολοκληρώνεται με μια λεπτομερειακή και σχολιασμένη φιλμογραφία όλων των ταινιών του Rohmer από την πρώτη ερασιτεχνική δουλειά του, ως το τελευταίο του φιλμ που γυρίστηκε σε ψηφιακό βίντεο και βρίσκεται στο τελικό στάδιο της τεχνικής επεξεργασίας πριν προβληθεί στο φετινό Φεστιβάλ των Καννών.

Sex, Προβλήματα και Σινεμά

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 25-31 ΜΑΪΟΥ 2001

Διοργάνωση: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΩΝ ΔΥΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΑΠΘ
Με την υποστήριξη της ET3

Ένα κινηματογραφικό αφιέρωμα που πλασιώνει τις εκδηλώσεις του Κέντρου Αναφοράς Σεξουαλικών Δυσλειτουργιών του Ιατρικού Τμήματος του Α.Π.Θ., που γίνονται για τα δύο χρόνια λειτουργίας του, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται πάρτυ, happenings κι ένα συμπόσιο. Ταινίες ενδεικτικές γύρω από το πολύπλευρο θέμα του σεξ που σκοπό έχουν να δημιουργήσουν ερεθίσματα διαλόγου. Δυστυχώς λείπει από αυτές η *Λευκή Ταινία*, η δεύτερη από τα *Τρία Χρώματα* του Κριστόφ Κισλόφσκι, λόγω μη διαθέσιμης κόπιας, όπου ο πυρήνας της δραματουργίας της είναι η “στυτική δυσλειτουργία” του κεντρικού ήρωά της. Γιατί για τέτοιου είδους δυσλειτουργίες μιλάμε εδώ, με αφορμή αυτό το αφιέρωμα, κι όχι για ηθικοπλαστικές προσεγγίσεις που αναζητούν αποκλίσεις από το “φυσιολογικό”, βίτσια και ταξινομήσεις σε πορνό, που είναι άλλου παπά ευαγγέλιο. Εξηγουμαστε για να μην παρεξηγούμαστε.

CARNE TREMULA

ΚΑΥΤΗ ΣΑΡΚΑ (ΙΣΠΑΝΙΑ, 1997)

Σκηνοθεσία: Pedro Almodovar. Σενάριο: Pedro Almodovar, Jorge Guerricaechevarria, Ray Loriga. Μουσική: Alberto Iglesias. Φωτογραφία: Affonso Beato. Ηθοποιοί: Liberto Rabal, Francesca Neri, Javier Bardem, Angela Molina, Jose Sancho, Penelope Cruz. Διάρκεια: 100'

Μια μοιραία νύχτα, στη Μαδρίτη, ένας φλεγόμενος ερωτικά νεαρός, ο Βίκτορ εισβάλλει στο σπίτι της ηρωϊνομανούς Ελένα. Πριν μια βδομάδα είχαν κάνει σεξ μαζί και δεν μπορεί να την ξεχάσει. Αυτή έχει όμως άλλη άποψη. Στον ήχο ενός πυροβολισμού καταφθάνουν στο σπίτι δύο αστυνομικοί, ο Ντέιβιντ και ο Σάντσο. Φίλοι από παλιά, τώρα περνάνε κρίση καθώς ο Σάντσο υποπευτεύεται πως η γυναίκα του κοιμάται με τον Ντέιβιντ. Η άφιξη λίγο αργότερα της αστυνομίας θα περιπλέξει τα πράγματα. Τέσσερα χρόνια μετά, ο Ντέιβιντ είναι καθηλωμένος σε αναπηρικό καρότσι, έχει παντρευτεί την Ελένα ενώ ο Βίκτορ βγαίνει από τη φυλακή για να διεκδικήσει γι' άλλη μια φορά αυτό που του «ανήκει»...

■ Βασισμένη χαλαρά στο μυθιστόρημα της Ruth Rendell, είναι περισσότερο ένα ερωτικό δράμα παρά μια ιστορία μυστηρίου. Με ένα κουιντέτο εξαιρετικών χαρακτήρων, ο Almodóvar εξερευνά το πεδίο των σεξουαλικών εμμονών και του ανεξέλεγκτου πάθους το οποίο οδηγεί στην καταστροφή και το έγκλημα. Στον αντίποδα βρίσκεται το ψυχαναγκαστικό σεξ, ως μοναδική έξοδος κινδύνου από σχέσεις ανικανοποίητες που τρέφονται από τον οίκτο και την ανεκτικότητα. Χωρίς να καταργεί την αξία του έρωτα και της αληθινής αγάπης, ο Almodóvar τονίζει την πολυπλοκότητα και οριοθετεί το συναίσθημα μέχρι εκεί που αρχίζει η σαρκική επιθυμία. Αν γυρεύουμε το σαβουάρ βιβρ της σάρκας, σίγουρα αυτή δεν είναι η ταινία για να το βρούμε. Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς με τους άλλους πρέπει να δεχόμαστε πως θα πληγώσουμε και θα ήλγωθούμε. Αν θέλουμε να σβήσουμε μονοκοντυλιά την προδοσία, τις ενοχές, την παρανοϊκή ζήλια και τις παραληρηματικές τύψεις δεν υπάρχει εύκολος τρόπος. Βάζοντας στο μπλέντερ το νουάρ, το μελόδραμα, τη σαπουνόπερα και το θρίλερ, ο Almodóvar αποδίδει με ξεχειλίζουσα ειρωνεία και κυνικό χιούμορ την μοίρα των σύγχρονων ερωτικών σχέσεων. Η αισθησιακή Φρανσέσκα Νέρι αφήνει ανεξίτηλη την ερμηνευτική της στάμπα στο φιλμ ενώ η χαρισματική φωτογραφία του Αφόνσο Μπεάτο χορογραφεί το πάθος σε μία από τις πιο αξιοσημείων ερωτικές σκηνές της κινηματογραφικής ανθολογίας.

Η *Καυτή σάρκα* δεν είναι θρίλερ, ούτε αστυνομική ταινία [...] και ούτε πρόκειται για ερωτική ταινία, αν και υπάρχουν σεξουαλικές σκηνές και η ιστορία διατρέχει το πεδίο της αμιγούς σαρκικής επιθυμίας. Είναι ένα έντονο δράμα, μπαρόκ κι αισθησιακό με κοινά στοιχεία από θρίλερ και κλασική τραγωδία.

Πέδρο Αλμοδόβαρ

AI NO CORRIDA

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ (ΙΑΠΩΝΙΑ, 1976)

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Nagisa Oshima. Μουσική: Minaru Miki. Φωτογραφία: Hideo Itoh. Ηθοποιοί: Eiko Matsuda, Tatsuya Fuji, Aoi Nakajima, Yasuko Matsui. Διάρκεια: 102'

Τόκιο, 1936. Η Σάντα Άμπε, πρώην γκέισα εργάζεται ως σερβοτόρα σε ένα πανδοχείο, εξασκώντας αραία και που την παλιά της τέχνη. Σύντομα θα γίνει ερωμένη του αφεντικού της, του Κίτσι, και αυτό που αρχίζει σαν μια φυσιολογική σχέση αυτού του τύπου κλιμακώνεται σε ένα άσβεστο σαρκικό πάθος και σεξουαλική εμμονή. Οι μέρες περνούν με τους δυο εραστές να επιδίδονται αδιάκοπα σε σεξουαλικές πράξεις γεμάτες κίνδυνο αλλά και απόλυτη ηδονή. Η πρόταση της Σάντα για να βγουν απ' αυτή την κατάσταση της παραληρηματικής έκστασης που τους έχει εξαντλήσει έρχεται σαν λύτρωση. Ο Κίτσι δέχεται να στραγγαλιστεί από την ερωμένη του και να γνωρίσει την υπέρτατη σεξουαλική κορύφωση μέσω της ερωτικής ασφυξίας.

■ Βασισμένο σε ένα αληθινό περιστατικό του 1930 (μια γκέισα περιπλανιόταν στους δρόμους του Τόκιο, κρατώντας στα χέρια της το γεννητικό όργανο του εραστή της), το οποίο έκανε την πρωταγωνίστρια του λαϊκή ηρωίδα των φεμινιστριών της Ιαπωνίας, το φιλμ γυρίστηκε με γαλλικά κεφάλαια, καθώς από το 1972, ο Όσιμα δεν έβρισκε παραγωγό στην Ιαπωνία. Ταινία - ταμπού για πολλούς, ακόμα και σήμερα, η *Αυτοκρατορία των Αισθήσεων* έστειλε τον σκηνοθέτη της στα γιαπωνέζικα δικαστήρια, κατηγορούμενο για αισχρολογία (οι κατηγορίες αποσύρθηκαν πολύ γρήγορα), σκανδάλισε τα ήθη της εποχής της, πρωτοστάτησε στην αντιδικία «πορνό ή φιλμ τέχνης;» και κατάφερε να προβληθεί στη Βρετανία, μόλις το 1991 και κάτω από ισχυρά μέτρα αστυνόμευσης.

Με τόλμη και ακραίο ρεαλισμό, ο Όσιμα διεισδύει στα άδυτα της σεξουαλικής εμμονής και δεν αποκρύπτει τίποτα. Σαδομαζοχισμός, λαγνεία, ερωτική υπέρβαση, διέγερση, σκηνές πραγματικού σεξ. Συνεπώς ως προς την άποψη του πως «το σεξ και ο φόνος έχουν ένα κοινό σημείο: είναι από τις πιο βίαιες παρορμήσεις του ανθρώπου», ο Όσιμα βυθίζει τους εραστές του στον χαοτικό κόσμο της ηδονής μέχρι τον εθελούσιο θάνατο.

Δεν αισθάνομαι καθόλου ότι έχω κατορθώσει να φτάσω το άσεμνο. Τίποτα απ' όσα εκφράζονται δεν μπορεί να είναι «άσεμνο». Μήπως δεν ισχύει ότι το κυδαίο, γενικά, περιέχεται σ' ό,τι δεν εκφράζεται, σ' ό,τι δεν βλέπεται, σ' ό,τι παραμένει κρυφό, και στο κομμάτι της ανθρώπινης ψυχής που ανταποκρίνεται σ' αυτά; Θεωρώ ότι η ταινία που απεικονίζει τη σεξουαλική πράξη και δείχνει τα γεννητικά όργανα είναι πορνογραφική. Η ταινία που σπάει ταμπού, είναι επίσης πορνογραφική.

Ναγκίσα Όσιμα

ANNIE HALL

ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ (ΗΠΑ, 1977)

Σκηνοθεσία: Woody Allen. Σενάριο: Woody Allen, Marshall Brickman. Φωτογραφία: Gordon Willis. Μοντάζ: Ralph Rosenblum. Ηθοποιοί: Woody Allen, Diane Keaton, Tony Roberts, Carol Kane, Paul Simon, Shelley Duvall, Christopher Walken. Διάρκεια: 93'

Ο νευρωτικός και ανάρμοστος Νεοϋορκέζος κωμικός Άλβι Σίνγκερ ερωτεύεται την εξίσου νευρωτική και ανασφαλή Άνι Χολ, μια ανερχόμενη καλλιτέχνη που προσπαθεί να ανθίσει στο χώρο της showbiz. Ή αλλιώς, ο Γούντι Άλεν κοιτάζεται στον καθρέφτη και αυτοβιογραφεί τη ζωή του και την αληθινή του σχέση με την Νταϊάν Κήτον μέσα από μια γλυκόπικρη ρομαντική κωμωδία για την μοντέρνα αγάπη. Το φιλμ ακολουθεί τα ίχνη της σχέσης τους από την πρώτη τους γνωριμία μέχρι το χωρισμό τους και είναι μία από τις πιο προσωπικές ενδοσκοπήσεις του Άλεν γεμάτη από τις κατεστημένες διανοητικές και ψυχολογικές κρίσεις που αποτελούν τη στάμπα του έργου του: τις παιδικές αναμνήσεις, τα κωμικά του αστεία, τον πεσιμισμό, την εμμονοληπτική του αγάπη για την Νέα Υόρκη, τις νευρώσεις, την απέχθεια του για κατοίκους της Δυτικής Οχθης, τον αντισημιτισμό του, τον διανοουμενίστικο φαναρισμό, το θάνατο και φυσικά τα ψυχοσεξουαλικά του άγχη.

■ Λιγότερο καρτουνίστικη και κωμική από τις προηγούμενες ταινίες του Άλεν, το *Annie Hall* ταλαντεύεται ανάμεσα στο αστείο και το μελαγχολικό είδος του «nervous romance» (ο όρος ανήκει στον Γούντι Άλεν) και ταυτόχρονα αποτελεί ένα ενδιαφέρον ιστορικό ντοκουμέντο για την αγάπη στα 70s. Το νέο αίσθημα πηγάζει από την τρυφερότητα της σχέσης, στην οποία ο ήρωας ανταποκρίνεται χωρίς να διατυμπανίζει το πόσο καλός εραστής είναι αλλά με το να ομολογεί τις σεξουαλικές του ανάγκες, να συζητά, να κατανοεί τη γυναίκα και να προσπαθεί να ανακαλύψει τις αιτίες που οδηγούν ένα ζευγάρι στο χωρισμό. Μέσα στη δυσκολία των σχέσεων, το σεξ τοποθετείται σε περίοπτη θέση: είτε χαρακτηρίζοντας το «καφκικό βίωμα» είτε τονίζοντας τη σημασία της παιδικής ηλικίας ως πέρασμα από την περίοδο ανάπτυξης των σεξουαλικών ενστίκτων.

Το *Annie Hall* θεωρήθηκε το αριστούργημα του Γούντι Άλεν. Κατατρόπωσε το *Star Wars* στα όσκαρ, κερδίζοντας τέσσερα χρυσά αγαλματίδια: καλύτερης ταινίας, σεναρίου, σκηνοθεσίας και Α' γυναικείου ρόλου για την Νταϊάν Κήτον.

Με τον *Νευρικό Εραστή* ήθελα να στίσω μια προσωπική σχέση με το κοινό, μέσα από την προσπάθεια να του μιλήσω κατευθείαν αμέσως μετά την έναρξη της ταινίας. Να του μιλήσω για να καταλάβει τι προβλήματα έχω. Να εκθέσω αυτά τα προβλήματα, όπως αυτά φαίνονται. Δηλαδή να επικοινωνήσω πιο άμεσα.

Γούντι Άλεν

EL AMOR PERJUDICA
SERIAMENTE LE SALUD
Ο ΕΡΩΤΑΣ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ
ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ (ΙΣΠΑΝΙΑ/ΓΑΛΛΙΑ, 1996)

Σκηνοθεσία: Manuel Gomez Pereira. Σενάριο: Yolanda Garcia Serrano, Manuel Gomez Pereira, Juan Luis Iborra, Joaquin Oristrell. Φωτογραφία: Juan Amoros. Μουσική: Manuel Alejandro, Chuck Berry, Bernardo Bonezzi, Victor Manuel. Ηθοποιοί: Ana Belen, Juanjo Puigcorbe, Cabino Diego, Penelope Cruz, Carles Sans, Lola Herrera, Javier Bardem, Luis Fernando Alves, Carmen Balague. Διάρκεια: 124'

1996, σε ένα πολυτελές δείπνο προς τιμήν του Ισπανού βασιλιά στο Παρίσι, η γοητευτική Diana Bala-guer, κοσμική και χήρα τραπεζίτη έρχεται σε οπτική επαφή με τον Santi Garcia, σωματοφύλακα της Βασιλικής Φρουράς και ξαφνικά λιποθυμεί... Πίσω στο 1966, η Diana είναι ένα πικάντικο και ωραίο κορίτσι, ερωτικά ξεμυαλισμένο με τον Τζον Λένον και ο Santi γκρουμ στο ξενοδοχείο που καταλύ-ουν οι Beatles. Η σποραδική ερωτική τους σχέση θα ξεκινή-σει όταν και οι δύο μπουν κρυφά στο δωμάτιο του θρυλικού Σκαθαριού. Οι αντίθετες φιλοδοξίες τους (αυτή θέλει να γίνει κοσμική κυρία και αυτός οικογενειάρχης) θα τους εμποδί-σουν να είναι μαζί ως νόμιμο ζευγάρι αλλά όχι και να απο-λαμβάνουν μια παθιασμένη σχέση. Τα επόμενα τριάντα χρό-νια οι δυο εραστές θα έχουν συμπτωματικές συναντήσεις στα πιο ασυνήθιστα μέρη και σε μερικές από τις πιο σημαντικές στιγμές της ιστορίας για να αντιληφθούν ότι το πόσο αστεία και παράξενη υπόθεση είναι η αγάπη...

■ Εκλεπτυσμένη, σύνθετη και σε μερικές στιγμές εξεζητημέ-νη ρομαντική κωμωδία η οποία εξερευνά τη δυναμική του έ-ρωτα πέρα από συμβάσεις. Τελικά τι είναι αυτό που κρατάει δύο εραστές μαζί; Φαινομενικά, το σεξ αλλά τι είναι το σεξ; «Το σημαντικό στο σεξ δεν είναι το σεξ αλλά η επιθυμία. Το σεξ είναι γυμναστική, ενώ η επιθυμία είναι καθαρή νοημοσύ-νη». Και η επιθυμία που αντέχει στη φθορά του χρόνου μοι-άζει να είναι το τελευταίο καταφύγιο του έρωτα. Με ένα υπέροχο καστ (Ana Belen - Juanjo Puigcorbe και Penelope Cruz - Gabino Diego), τέλεια κουρδισμένες σεκάνς, επαναλαμβανόμενη χρήση του fade out για το πέρασμα από τα πολύχρωμα 90'ς στα ασπρόμαυρα 60'ς, χρυσοκίτρινη ι-λουστρασιόν φωτογραφία και επικά ρομαντική μουσική ε-πένδυση η οποία ακολουθεί τους συναισθηματικούς τόνους των ηρώων, ο Manuel Gomez Pereira δημιουργεί ένα μονα-δικά ελκυστικό ερωτικό σύμπαν και μια αισθησιακή περιπλά-νηση στον συναρπαστικό κόσμο της αγάπης.

ΔΑΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ
BREAKING THE WAVES (ΓΑΝΙΑ/ΓΑΛΛΙΑ, 1996)

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Lars von Trier. Φωτογραφία: Robby Muller. Μουσική: Joachim Holbek. Ηθοποιοί: Emily Watson, Stellan Skarsgard, Katrin Cartlidge, Jean-Marc Barr, Adrian Rawlins, Udo Kier. Διάρκεια: 156'

Δεκαετία 1970. Σε ένα κλειστό κι απομονωμένο χωριό της βόρειας Σκωτίας με βαθιά ριζωμένες θρησκευτικές πεποι-θήσεις, η κόλαση είναι οι άλλοι. Όσοι εισβάλλουν στην μικρή κοινότητα κουβαλώντας το μίσμα της ανέμελης και χαρού-μενης ζωής. Μιας ζωής που δεν γεννήθηκε για να υπηρετεί το θεό και που κάνει σεξ όχι για να αναπαράγει ζωή αλλά για α-πόλαυση. Κόντρα σε όλους η καλόκαρδη και αφελής Μπες θα παντρευτεί τον άθεο Γιαν, εργάτη σε εξορύξεις πετρελαίου, και θα δοκιμάσει την απόλυτη ευτυχία μέχρι τη στιγμή που η τραγωδία θα της χτυπήσει την πόρτα. Μετά από ένα εργατικό ατύχημα, ο Γιαν μένει παράλυτος από το λαιμό και κάτω. Για να τον λυτρώσει από μια αγάπη δίχως σώμα, η Μπες αποφα-

σίζει να θυσιαστεί παραδίδοντας τον εαυτό της στην σεξουα-λική αγριότητα. ■ Ο πιο ελεγειακός, οικείος, προσωπικός αλλά ταυτόχρονα οικουμενικός Λας Φον Τρίερ που γνωρίσαμε ποτέ. Σκηνοθετεί οπερατικά, φιλοσοφεί σαν διανοούμενος αλλά η καρδιά του χτυπάει μέσα στην καρδιά και το μυαλό της ηρωίδας του, στις συνομιλίες της με το θεό και στην θωρακισμένη πίστη της στη δύναμη του Καλού. Πριονίζοντας τη συμβατική ηθική με τρόπο βαθιά πνευματικό αλλά και αντιθρησκευτικό, τοποθετεί στον κορμό της ταινίας τα πολλά πρόσωπα της αγάπης: θυσία, λύτρωση, μεταμόρ-φωση, σεξουαλισμός, καταστροφή, ρομαντισμός και στοι-χειοθετεί πως αγάπη δίχως σώμα δεν υπάρχει. Το σεξ είτε ως φθορά (η θυσία της Μπες) είτε ως φαντασίωση (η ελπίδα και λύτρωση του Γιαν) είναι μια πράξη αγάπης που μπορεί να εκ-πορεύεται και από το Θεό.

Το Δαμάζοντας τα κύματα δεν είναι παρά μια απλή ιστορία α-γάπης.

Λαρς Φον Τρίερ

BAISE - MOI (ΓΑΛΛΙΑ, 2000)

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Virginie Despentes, Coralie Trinh Thi. Φωτογραφία: Benoit Chamillard. Μουσική: Varou Jan. Ηθοποιοί: Raffaella Anderson, Karen Bach, Herve P. Gustave, Quassini Embarek, Mark Rioufol, Delphine MacCarty, Lisa Marshall, Estelle Isaac. Διάρκεια: 76'

Η Ναντίν είναι μια σκληρή πόρνη που έχει σιχαθεί να δέχεται τα πειράγματα της συγκατοίκου της. Η Μανού είναι μια πορνοστάρ η οποία θύμα πέφτει απαγωγής, άγριου ξυλοδαρ-μού και ομαδικού βιασμού. Νιώθοντας να βρίσκονται στο περιθώριο μιας κοινωνίας ανδροκρατούμενης, θα προσπα-θήσουν τα σπάσουν τα δεσμά τους, η πρώτη στραγγαλίζο-ντας την ανυπόφορη φίλη της και η δεύτερη σκοτώνοντας τον αδελφό της.

Όταν η Ναντίν και η Μανού συναντηθούν τυχαία, θα ενώσουν τις ψυχώσεις τους και μαζί θα ξεκινήσουν ένα καταστροφικό και οργιαστικό ξεφάντωμα γεμάτο σεξ και δολοφονική μανία. Το πάθος και η οργή τους εκτονώνεται κατά κύριο λόγο πάνω στους άνδρες. Γι' αυτό και ο απόλυτος «θρίλαμπος» τους δεν είναι η γυναίκα που περιμένει τη σειρά της στο τραπεζικό μη-χάνημα αλλά το αιμοσταγές ραντεβού τους με τους θαμώνες ενός γλοιώδους σεξ κλαμπ.

■ Βασισμένο στο ομότιτλο βιβλίο (1995) της Virginie Des-пentes και γυρισμένο σε ψηφιακό βίντεο, το Baise - moi γνώρισε σφοδρές επικρίσεις για την αλόγιστη βία του, την πανκ αισθητική του και τις φτηνές πορνογραφικές του σκη-νές. Η σκηνή του βιασμού χαρακτηρίστηκε αποκρουστική ε-νώ όλη σεξουαλική δράση της ταινίας διεκπεραιώνεται από επαγγελματίες της βιομηχανίας του πορνό, μεταξύ των οποί-ων και οι δύο πρωταγωνίστριες.

Η διανομή του απαγορεύτηκε στη Γαλλία και η προβολή τους στο τμήμα «Discoveries» του περσινού φεστιβάλ του Τορό-ντο ξεσήκωσε θύελλες αντιδράσεων αλλά βρήκε και θερμούς υποστηρικτές. Την απαγόρευση του καταδίκασε με επιστολή του στην «Toronto Sun», ο Ατόμ Εγκογιάν ενώ εκπρόσωποι του φεμινιστικού κινήματος είδαν στο Baise - moi μια «επα-νάσταση στον πουριτανισμό και την υποκρισία της δημόσιας ηθικής».

Δεν κάναμε ένα φιλμ ειδικά για τις γυναίκες. Κάναμε ένα φιλμ για ψυχικά διαταραγμένους και διεστραμμένους αν-θρώπους αλλά όχι απαραίτητα γυναίκες - ίσως για παράξε-να κορίτσια στην εφηβεία αλλά όχι για γυναίκες που περι-μένουν τον Χαριτωμένο Πρίγκιπα.

Βιρζινί Ντεσπέν

ENTRE LAS PIERNAS
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ (ΙΣΠΑΝΙΑ/ΓΑΛΛΙΑ, 1999)

Σκηνοθεσία: Manuel Gomez Pereira. Σενάριο: Yolanda Garcia Serrano, Manuel Gomez Pereira, Juan Luis Iborra, Joaquin Oristrell. Φωτογραφία: Juan Amoros. Μουσική: Bernardo Bonezzi. Ηθοποιοί: Victoria Abril, Javier Bardem, Carmelo Gomez, Juan Diego, Sergi Lopez, Javier Albala, Maria Adanez, Carmen Balague. Διάρκεια: 120'

Η Miranda και ο Javier θα συναντηθούν τυχαία σε ένα κέ-ντρο απεξάρτησης από το σεξ. Αυτή εργάζεται στο νυχτε-ρινό συνεργείο ενός ραδιοφωνικού σταθμού, είναι παντρεμέ-νη με τον αστυνομικό Felix και μητέρα ενός κοριτσιού. Οι

καθημερινοί της περίπατοι με τον αγαπημένο της σκύλο δεν είναι παρά το άλλοθι για να έχει ερωτικές επαφές με άγνω-στους άνδρες, σε δημόσια μέρη. Αυτός είναι ένας πετυχημέ-νος σεναριογράφος και παραγωγός, ο οποίος έχει εθισμό στο τηλεφωνικό σεξ.

Οι δυο τους θα βυθιστούν σε μια σχέση άγριου σεξουαλικού πάθους μέχρι τη στιγμή που τα πράγματα θα αρχίσουν να μπερδεύονται. Ο Javier ανακαλύπτει πως οι τηλεφωνικές του ερωτικές συνευρέσεις έχουν ηχογραφηθεί και διανεμηθεί σε όλη τη Μαδρίτη και πως η πρώην γυναίκα του ζει με τον συ-νέταιρο. Από την άλλη, στα πλαίσια της έρευνας για μια υπό-θεση δολοφονίας, ο Felix μαθαίνει για τη σχέση της γυναίκας του με τον Javier.

■ Με πρόσχημα την ιστορία ενός ερωτικού τριγώνου, η ται-νία εξερευνά τη σεξουαλική εμμονή, όχι ως σύμπτωμα της ε-πιθυμίας για σαρκική απόλαυση αλλά ως ψυχική νόσο στη σύγχρονη κοινωνία. Ο Pereira διαλέγει να προσεγγίσει την προκλητική θεματική του μέσα από το γοητευτικό είδος του ερωτικού θρίλερ και να συνδέσει τη σεξουαλική εμμονή με την απιστία, το φόνο, την ίντριγκα, την προδοσία ακόμα και με το AIDS.

Επιμέλεια κειμένων: Τζένη Παυλίδου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Παρασκευή 25/5		
21:00	Carne tremula / Καυτή σάρκα, του Pedro Almodovar	100'
23:00	Ai no corrida/ Η Αυτοκρατορία των Αισθήσεων, του Nagisa Oshima	102'

Σάββατο 26/5		
20:30	ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, εκδήλωση	
23:00	Annie Hall / Νευρικός Εραστής, του Woody Allen	93'

Κυριακή 27/5		
21:00	El amor perjudica seriamente la salud Ο έρωτας βλάπτει σοβαρά την υγεία, του Manuel Gomez Pereira	124'
23:00	Breaking the waves / Δαμάζοντας τα κύματα, του Lars von Trier	156'

Δευτέρα 28/5		
21:00	Baise moi, των Virginie Despentes και Coralie Trinh Thi	76'
23:00	Ai no corrida / Η Αυτοκρατορία των Αισθήσεων, του Nagisa Oshima	102'

Τρίτη 29/5		
21:00	Annie Hall / Νευρικός Εραστής, του Woody Allen	93'
23:00	Entre las piernas / Ανάμεσα στα πόδια, του Manuel Gomez Pereira	120'

Τετάρτη 30/5		
21:00	El amor perjudica seriamente la salud / Ο έρωτας βλάπτει σοβαρά την υγεία, του Manuel Gomez Pereira	124'
23:00	Breaking the waves / Δαμάζοντας τα κύματα, του Lars von Trier	156'

Πέμπτη 31/5		
21:00	Baise moi, των Virginie Despentes και Coralie Trinh Thi	76'
21:00	Carne tremula / Καυτή σάρκα, του Pedro Almodovar	100'

RENAULT LAGUNA

Νέα LAGUNA: Το πρώτο αυτοκίνητο με ασφάλεια 5 αστέρων

Μία **star 5 ΑΣΤΕΡΩΝ** ήρθε στη Θεσσαλονίκη. Το πρώτο αυτοκίνητο στον κόσμο με την κορυφαία διάκριση ασφάλειας **5 αστέρων** στα **crash tests** του ανεξάρτητου οργανισμού **Euro NCAP**.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

- ABS με EBV και Σύστημα Υποβοήθησης Φρεναρίσματος Εκτακτης Ανάγκης (AFU)
- Πρόγραμμα Ηλεκτρονικής Σταθεροποίησης (ESP) και Σύστημα Αντιολίσθησης (ASR)
- Σύστημα Ελέγχου Πίεσης Ελαστικών
- Νέο πλαίσιο υψηλού ορίου ελαστικότητας (THLE) - παγκόσμια καινοτομία

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΣΗ

- Σύστημα Χωρίς Κλειδί - Κάρτα RENAULT
- Κλιματισμός
- Σύγχρονοι αποδοτικοί και οικονομικοί κινητήρες
- Immobilizer
- Νέες αναρτήσεις
- Βελτιωμένη ηχομόνωση

www.euroncap.com

